

Голос України

Влада-Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 47 (1547) • Вівторок, 18 березня 1997 року • Ціна договірна

Крим чекає води і грошей

З тривогою чекали весни селяни північного Криму. Сільське господарство тут існує винятково за рахунок зрошування. Через відсутність фінансування нинішній поливний сезон на півострові — під загрозою зриву. Як повідомив голова Республіканського комітету з водного господарства Віктор Лемешев, тільки для прискорення підготовки меліоративних систем до пуску дніпровської води по Північно-Кримському каналу і завершення ремонтних робіт необхідно 753 тисячі гривень.

Відомо, що водні ресурси Дніпра забезпечують 87% потреб народного господарства автономної республіки. Зрозуміло, що станеться, якщо дніпровська вода вчасно не приїде в Крим. Виступаючи днями на засіданні президії Верховної Ради автономної республіки, міністр сільського господарства Криму Анатолій Авідзба назвав дніпровську воду «золотою» і відзначив, що скорочення фінансування кримського водогосподарського комплексу призведе до повного згорання зрошуваного землеробства на півострові.

Саме тому президія ВР автономії доручила місцевому уряду вишукати необхідні кошти для підготовки Північно-Кримського каналу до пуску дніпровської води, що має статися 31 березня. Рада міністрів Криму відреагувала швидко, і Прем'єр-міністр Аркадій Демиценко підписав розпорядження про виділення на це 550 тис. гривень. Решту кримчани сподіваються отримати зі столиці.

Нарада в Голови Верховної Ради України

Перед тим, як розглянути основне питання порядку денного — розклад засідань Верховної Ради 18—21 березня, Олександр Мороз запропонував учасникам наради, головам комісій і керівникам депутатських груп та фракцій узгодити кілька принципових моментів законотворючого процесу.

Ідеться насамперед про проект закону України про місцеве самоврядування, який у другому читанні депутати розглядали два пленарні дні. Голова Верховної Ради наголосив, що на цей складний і відповідальний документ нерационально витрачається час. Тому він запропонував подати зауваження від фракцій і груп стосовно статей, які викликають дискусії, щоб перенести їх на третє читання. А решту слід погодити, щоб значно пришвидшити роботу Верховної Ради.

(Закінчення на 2-й стор.).

Про бюджет і податки

Учора Голова Верховної Ради України Олександр Мороз провів зустріч з представниками засобів масової інформації. Він розповів журналістам про минулий сесійний тиждень українського парламенту, ознайомив їх з планом роботи нинішнього тижня.

Основні питання, над якими продовжать напружену роботу народні депутати, — це подальше розроблення і прийняття платіжкового та бюджетного законодавства, зазначив він.

Докладніше розповідь про цю прес-конференцію — у наступному номері газети.

Нащо нам лічильник заморський,

тим паче, що українські підприємства налагодили виробництво газових лічильників. Та не мають змоги повністю його розгорнути. Приччина, можна сказати, хронічна: бракує коштів. А нинішні кредитні ставки можуть розорити будь-яке виробництво.

Тим часом імпорту газів лічильники, які нічим не ліпші за наші вітчизняні, імпортується в Україну. Отже, знову інвестуємо закордонного виробника.

Чому так сталося? Статтю «Гріють руки біля газу» читайте на 4-й стор.

Договірно-правову базу сформовано. Майже

Триває дводенний офіційний візит до Республіки Польща Прем'єр-міністра України Павла Лазаренка. У плані візиту — зустріч з Президентом Польщі Александром Квасневським, Головою Ради міністрів Влодзімежем Цімошевічем, відвідання Сейму та економічної палати Польщі, участь у роботі засідання комісії з питань торговельного та економічного співробітництва.

За словами Надзвичайного і Повноваженого Посла Польщі в Україні Ежи Бара, за

підсумками роботи у вищезгаданій комісії буде підписано протокол про співробітництво. Також плановано підписати кілька документів, що мають стосунок до спрощення пропускового режиму на українсько-польському кордоні. До речі, Ежи Бар зазначив, що, із суто формальної точки зору, між Україною та Польщею вже підписано всі угоди, які є життєво необхідні для двостороннього політичного та економічного співробітництва. І цифри говорять самі за себе. Протягом минулого року найбільший товарооборот Україна мала саме з Польщею: згідно зі статистикою, торік він зріс на 144 відсотки.

Репліка

Чаклуни і маги вивчають арифметику

Іноколи не можна читати газети без широго замишування. Скільки відкриттів, скільки свіжих думок! Наприклад, 14 березня газета «Независимість» повідомила: «Луганське колдуння і маги недоумують про поводу того, що левые заплапили свої акції на 18 марта. Это число является суммой трех шестерок, или числом зверя по Апокалипсису».

Сказано, безперечно, нове слово в наші про календарі. Пропозиція: газетам по 18-х числах кожного місяця не виходити, породіллям кожного 18-го утримуватися від народження дітей, а загсам не реєструвати в ці дні народжень, шлюбів, розлучень, смертей. Щоб не хвилювати «луганських колдунів і магів».

Ну, а якщо серйозно, то за Апокаліпсисом число звіра — 666, а не 18, бо те число не додається, не перемножується, не ділиться, не віднімається. Отже, «колдунам і магам» з приводу 18 березня, як і інших 18-х чисел, можна не хвилюватися.

А от із закликом, який міститься в «Независимості» поруч із цим відкриттям — «Не допустити антиконституційних дійствий!», ми повністю згодні. І на доповнення закликаємо не допускати несвоєчасних виплат зарплат, пенсій і стипендій. Більше того, закликаємо нашу шановну владу, в першу чергу виконавчу, спробувати так керувати державою, щоб люди могли більше заробити, отримувати більші пенсії і стипендії. Даймо, одним словом, виконання Конституції!

І якщо отак буде, то ніякі, навіть найкращі ліви, не зможуть зібрати і десятка людей, аби протестувати проти влади. Чи не так?

І оті, головне, не буде причин так перемінятися не лише у «луганських колдунів і магів», а зможуть усі відомі і відомі без зайвих хвилювань збиратися в урочний час на Лисій горі.

Це там, на дикому Заході, нехай влаштують страйки, як нещодавно з приводу рішення про закриття заводу фірми «Рено» в бельгійському місті Вільворді. Хай там президенти і прем'єри шукають, як заспокоїти людей, як забезпечити їх доброю роботою. А ми будемо ходити на мітинги ліви у святя. З єдиною метою: славити рідну владу.

О. Б.

Засідає журналіст Петро ШЕВЧЕНКО

ІНФОРМАЦІЮ ЧИТАЙТЕ НА 14-Й СТОР.

У номері

Краще сусідський досвід,
а ніж власні помилки

24—25 березня відбудеться офіційний візит делегції Верховної Ради України на чолі з Олександром Морозом до Угорської Республіки на запрошення парламенту цієї країни. У програмі візиту передбачено зустріч української делегації з Президентом Угорщини Арпадом Генцом, Головою Державних зборів Угорщини Золтаном Галом, Прем'єр-міністром Дьолом Хорном. Плановано, що Голова Верховної Ради виступить із промовою в угорському парламенті.

Під час візиту сторони обговорюватимуть перспективи зміцнення міжпарламентських зв'язків, котрі, як неоноворазово підкреслювалося на засіданні парламентської групи «Україна—Угорщина», розвиваються дуже плідно. На порядку денному, зокрема, питання щодо обміну законодавчим досвідом між парламентами обох країн, особливо у галузі інвестування та сільського господарства. Парламентарі проаналізують також можливість консолідації зусиль у розбудові системи європейської безпеки.

Нарада в Голови
Верховної Ради України

(Початок на 1-й стор.).

Далі О. Мороз торкнувся питання про бюджет-97. Голова профільної комісії М. Азаров повідомив, що проекту закону нема у Верховній Раді. Отже, звинувачення левих ЗМІ, що парламент затримує розгляд основного закону про безпідставні: Кабінет міністрів досі, порушення Регламенту, не повернуло до Верховної Ради документ після доопрацювання.

Учасники наради обмінялися думками з приводу виступу 21 березня Президента України з Посланням до Верховної Ради про внутрішні і зовнішні становище України. Постало також питання про наступний день уряду, що відбудеться 8 квітня. Його буде присвячено проблемам Чорнобильської АЕС.

Потім голови комісій, керівники депутатських груп і фракцій обговорили розклад засідань Верховної Ради цього тижня. Депутати розглянуть ряд дуже важливих законопроектів: проект закону України про місцеве самоврядування, проект закону України про податок на додану вартість (третє читання), проект закону України про місцеві державні адміністрації (друге читання), проекти законів про припинення спадку сільськогосподарського виробництва і продовольче забезпечення країни та про пріоритетність соціального розвитку села і агропромислового комплексу в народному господарстві, проект закону «Про вибори народних депутатів України» (друге читання) та інші.

На п'ятницю до порядку денного внесено розгляд державної програми із приватизації. На нараді це раз було доведено про порядок голосування на вечірніх засіданнях питань, які розглядають на ранкових засіданнях.

Вів наряду Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Прес-служба Верховної Ради України.

Заява фракції «Комуністи України —
за соціальну справедливість і народовладдя» ВР України
Про всеукраїнську акцію протесту 18 березня 1997 року.

Всеукраїнський союз робітників, захищаючи на те, що виник, виступити під час попередніх акцій протесту до вищих органів державної влади України, лишається незадоволенням, а становище із забезпеченням по зарплаті, пенсії, пенсії, стипендії та інших соціальних виплатах погіршується, закликав трудові колективи підприємств, установ і організацій, профспілкові комітети, громадські організації і громади України провести 18 березня 1997 року всеукраїнську акцію протесту.

Незважаючи на те, що учасники акції висувають здебільшого вимоги економічного характеру, владні структури змушували Всеукраїнський союз робітників у намірі домогтися неконституційним шляхом зміни влади, зміни основ державного устрою.

Законні вимоги трудящих сплатити зарплату по зарплаті, пенсії, пенсії, забезпечити цілісність зайнятості шляхом завантаження виробничих потужностей, відновити в повному обсязі систему безплатної освіти і охорони здоров'я, не допускати нехтування конституційних прав громадян, припинити руйнівну приватизацію, забезпечити реалізацію прав трудящих на контроль за роботою органів влади, посилити механізми державного регулювання — все це подається як замах на владу.

Президія Центрального Комітету Компартії України і Фракція

комуністів у Верховній Раді підтримують законні вимоги Всеукраїнського союзу робітників і закликать трудові колективи, всіх трудящих України участю в акції висловити свій протест проти тотального наступу на права трудящих, захистити інтереси найбідніших верств населення, насамперед тих, на кому найбільше відбивається дезорганізація виробництва, розгул корупції і злочинності, бездарне керівництво країною.

Впевнені, що учасники акції надатуть належну оцінку збагуді антинародній, антиконституційній політиці, висловлять рішучий протест проти нагромадження зарубіжними політичними і фінансовими колами збубного курсу, здійснення якого призвело до розвалу економіки,

фактичного знищення вітчизняної науки, до такого становища, коли верхи не можуть ефективно керувати країною, а низи не хочуть жити соціальним життям.

Закликаємо учасників акції виявляти організованість і витримку, забезпечити повсюдно своїми силами належний громадський порядок, не піддаватися на можливі провокації.

Хай всеукраїнська акція протесту 18 березня стане важливою віхою в організованій боротьбі трудящих за дотримання їхніх законних прав і свобод, за торжество соціальної справедливості і народовладдя.

Петро СИМОНЕНКО,
керівник фракції.Ставлення до акції 18 березня
у Донбасі — неогнозначне

Ідея провести 18 березня Всеукраїнську акцію протесту знаходить неоднозначний відгук у суспільстві. Зокрема, колективи не всіх заводів, шахт і підприємств Донбасу — промислового і тому ключового регіону — готові підтримати просто-таки небезпечну на нинішній час «ініціативу» лівих сил взяти участь у страйку. Багато хто з робітників Донецького, не збираючись залишати виробничу наступного «гарячого» віктора, зустрічають акцію, як мовчазну, «в штих».

Це змушує бути підтвердженню головами Донецької обласної організації Всеукраїнського Союзу робітників Олександр Шаповалов:

— Ставлення до цієї акції у «гардійців праці» — гірників — неоднозначне. Ім ніні спільно, нехай ненадовго, але дали кисню — у вугільні об'єднання почали надходити кошти. Однак не до

кожної шахти вони потрапили. Тому навіть у межах одного об'єднання частина гірничих колективів готова підтримати до акції протесту, інша ж — утримуватися. Суджу про це лише на підставі заяв профспілкових лідерів шахт. Поведінка ж самих шахтарів непередбачувана, у чому їх атакажи вже переконується не один раз. А загальом скрізь, навіть у сільській місцевості картина поки що складається цілком визначена: майже повсюдно стався поділ на задоволених і незадоволених. Є колективи, які поки що хоч щось отримують, але і які, яким втрачати нічого.

Однак не встигли слова лідера обласної організації Всеукраїнського Союзу робітників, як мовчазно, «просочили» якесь життя «відкопувалося» і переконаність саме в такому розподілі сил серед виробничиків Донецького.

Чув Зіновів дзвін...

Прогноз тижня

Останні суботні телевізійні бесіди — міністра інформації зі своїми підлеглими не можуть залишити глядача байдужим. Ані то, який слідує за «бюджетною піснею-97», самостійно аналізує процес підставлення документів і законів, ані то, який робить висновки з чужого голосу, скажімо, з голосу того самого міністра інформації. Це той випадок, коли кажуть, що «краса і повторність однаково приваблює».

Зіновій Володимирович, переконуючи в необхідності прийняття бюджету — основного фінансового закону держави, без найменшого сумніву заявив, що парламент зобов'язаний ухвалити цей закон. І Президент буде ліквідувати заступати несподівані заходи щодо виходу із цієї критичної ситуації. Так як же це заходи? Далі Зіновій Кулик плавно переходить до Конституції. Мовляв, у ній не записано про розпуск парламенту Президентом у разі неприйняття бюджету. Мовляв, Верховній Раді «в її Конституції» чудом (свідомо чи ні) — ініше питання, куди 2. Кулик вдалося уникнути цього запису. В інших країн, як переконує 3. Кулик, в разі неприйняття парламенту бюджету розпускають парламент, а не відправляють уряд у відставку. Так що, на думку міністра інформації, час і наш парламент розпускатися, хоча в Конституції це й не записано? Більше того, на думку Зіновія Володимировича, у самому парламенті є здорові сили, які в цьому можуть підтримати Президента.

А може, не варто звертати уваги на такі міркування? Так, може, і не варто, якщо не зважати вони з вуст міністра інформації, який у своєму інтерв'ю після призначення на посаду, добре пам'ятаючи настанови, не повідомив би про свої функції: «Кожного разу, якщо відсутній офіційний автор офіційної точки зору виникає ризик суперечності в трактуванні тої чи тої події. А так і Міністерство оприлюднює офіційну точку зору керівника держави з того чи того питання, і тоді, будь ласка, є автор, який оприлюднює позицію». («Україна молода», 23 листопада 1996 р.).

Так що Зіновій Кулик був у суботу при виконанні: оприлюднює офіційну точку зору керівника держави? Це дуже цікаво, особливо напередодні щорічного послання глави держави парламенту, в день, коли закінчається термін, відпущений Президентом для прийняття у парламенті бюджету на новий податковий основі, напередодні 18 березня, коли ліві мають намір провести акцію протесту.

Але Зіновій Кулик як виразник офіційної точки зору змушує те, що уряд вніс до парламенту проект бюджету, який прийняти

було неможливо в зв'язку з точки зору народних депутатів. Саоі зауваження та пропозиції до проекту подав і Президент України Леонід Кучма. Леонід Данилович, до речі, дуже жалкував, що його допущення з розроблення податкового законодавства не було виконано вчасно. Але все-таки наприкінці листопада уряд подав до парламенту зміни і доповнення до проекту бюджету-97, а також пакт законопроектів, щодо податкової реформи. Верховна Рада направила свої зауваження і пропозиції до проекту бюджету, які уряд зберігав у архіві в процесі складання документа. В свою чергу, парламент, створивши погоджувальну комісію, до складу якої увійшли представники уряду і сам віце-прем'єр Віктор Пинзеник, розпочав роботу над поданими Кабміном законопроектами. Необхідність доопрацювання їх очевидна. Адже не лише народні депутати і сам член Кабінету міністрів не можуть погодитися з сумми, виділеними їхнім віце-прем'єром до проекту бюджету. На засіданні Кабміну у листопаді вони говорили, що на освіту, охорону здоров'я, армію, науку, систему захисту навколишнього середовища чекає крах, якщо парламент затвердить закладені в проекті суми. Самі ж прем'єр-міністр Павло Лазаренко й віце-прем'єр Віктор Пинзеник переконані, що, зменшення податки з виробництва, не може спричинити миттєвого припливу грошей в дохідну частину бюджету, а тому всі мають затягнути напски. Поки, завдяки низькій податковій політиці, не вийдуть із тіні підприємці, поки не запрацює промисловість. І гроші для бюджету почали шукати в скороченні обсягів захисту громадян. Саме через нові рішення наприкінці минулого року подіявали при продовженні виходу на пенсію, про скорочення відрухувань до Пенсійного, Чорнобильського, Фонду зайнятості, про обмеження виплат працюючим пенсіонерам, про податки на майно фізичних і юридичних осіб. Парламент не міг ухвалити ці законопроекти, не дивлячись на, думаючи, чим це може обернутися для виборців і, безперечно, для самого парламенту.

Завдяки цьому, Верховна Рада стала заручником. У кожному випадку. В разі прийняття правил гри, запропонованих «податковою революцією», буде винним у всіх бідах законодавство. В разі неприйняття, в разі спроби власті у цю революцію хоч якісь здоровий глузд парламент також виявляється країнам. А те, що він намагається розв'язати ганяючи гнучку версію бюджету зарди самого верствана, заради виконання умов МВФ, це не беруть до уваги. Здається, тільки законодавча турбує підсумки вико-

нання (читай — невиконання) бюджетів 94-го і 95-го років у реформування податкової системи, так би мовити, у пожежному порядку, ініціатором якого був сам Президент України Леонід Кучма, парламент опинився під перехресним вогнем не тільки критики, а й загроз застосування рішучих нетрадиційних методів.

Отже, розглядаючи варіанти. Як відомо, Президент має намір виступити у парламенті з посланням 21 березня. Якщо до цієї дати Верховна Рада не встигне прийняти пакет податкових законів, а це справді дуже складно, то Президент матиме безліч критичних зауважень на адресу законотворчої гілки влади. І річ не тільки в тім, що пролунає критика, а в тім, що парламент виглядатиме як осередок ортодоксів, які заважають просувати шляхом реформи. А це, в принципі, далеко не так.

А якщо парламент збереться на силі і, щоб не алаштовувати ніяк варту, зажадає від Кабінету міністрів внесення доопрацьованого проекту бюджету, розгляне його і прийме на свій частковий новий законодавчий базі, котра вже існує, це означає, що законодавчий орган позбавля Президентів підстав для критики.

А якщо парламент так і не достигається до Кабміну, що той представляє проект бюджету, буде прийнято закон, який продовжить термін чинності схеми формування бюджету за зразком 96-го року, як це було зроблено напередодні 97-го. Можливо, з урахуванням новітніх, закріплених в уже підписаних Президентом законах. І чуда, через яке до Конституції не було внесено положення, підтримуваним Зіновієм Куликом. У жодному проекті Конституції, до відома міністра інформації, не йшлося про розпуск парламенту в разі неприйняття бюджету. Президентський проект Конституції передбачав розпуск у тому разі, якщо парламент протягом певного часу не затвердить кандидатуру прем'єр-міністра та його програмі. В інших варіантах проекту Основного Закону передбачалося проведення референдуму про довіру парламентові. В разі вираження довіри має залишити посаду Президент. Що ж до досвіду інших країн, то, як відомо, саме бюджет спричиняє у парламенті жабу дестабілізації. А вже поправки до Конституції — і прототи складна справа, майже безнадійна. Їх проведення затримується на роки. Якщо не брати до уваги, звичайно, досвіду Білорусії. Або Росії, де парламент повністю розстріляти.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Всё
БУХГАЛТЕРСКОМ
УЧЕТЕ

АНОНС
АНОНС ГАЗЕТИ
«ВСЕ ПРО
БУХГАЛТЕРСКИЙ
ОБЛІК»
ВІД 19 БЕРЕЗНЯ

- оподаткування діяльності приватного підприємця — продовження циклу статей В. Пушкаря;
- що вважається продукцією власного виробництва?
- бухгалтерський облік та оподаткування бартерних операцій в Україні та за її межами — стаття відомого економіста Олександра Степового;
- відповіді на вічну, «наболю» тему — особливості бухгалтерського обліку при збільшенні статутного фонду основними засобами;
- що та при яких обставинах вважається хабарем? Як зробити так, щоб не скомпromентувати ні себе, ні поважну людину — роз'яснення адвоката;
- все про контрольно-касові апарати;
- якими листами ДПА слід керуватися, до або після їх реєстрації в Міністерстві України?
- на найбільш цікаві питання читачів «Всё о бухгалтерском учете» відповідає Олександр Кіриш;
- рекламні та представницькі витрати — як їх списувати?
- ПДВ та півтики на санаторно-курортне лікування;
- що треба робити при наявності помилок в квартальному звіті?

Що може бути солодшим за владу? або Хто і яким хоче бачити закон України «Про місцеве самоврядування»

АПЕЛЮЮЧИ до залу під час обговорення в другому читанні проекту закону України «Про місцеве самоврядування» Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, по суті, висловив те, про що думає на всіх і особливо вищих рівнях влади, але мовчав. «Мова іде, якщо говорити відеотро, про організацію влади в державі. І якщо ми сьогодні пропускаємо таку ланку управління, як районні в містах ради, то це означає, що ми створюємо умови для централізованого керівництва виборами до всіх структур влади, у тому числі до Верховної Ради України. І мені здається, що сьогодні не бачити цього — це бути не зовсім досвідченим депутатом».

Думаю, якби голосування проводилося в поєднанні режимі, одразу стало б очевидно, що частина народних депутатів цілком свідомо, за давно розробленим сценарієм, намагається відкрити від влади таку ланку управління як районні в містах ради. І тут слід мати на увазі всі відомі істини, що в своїх діях люди керуються перш за все інтересами. Спробуємо зрозуміти, якими саме. Для цього нічого надзвичайного відшукати не треба. Просто варто уважно «проштудіювати» порівняльний таблицю проекту закону України «Про місцеве самоврядування» і все стане на свої місця.

Отже, чого хочуть «те зовсім досвідчені депутати», яких районні в містах, так би мовити, муляють очі? Всі їхні бажання дуже зрозуміло постають з доповнень та пропозицій до названого вище законопроекту одного дуже знаного і шанованого деякими засобами масової інформації голови міста і народного депутата України. Він, наприклад, зголен, щоб частину 2-ту статті 3 було викладено в редакції: «У містах з районним поділом відповідно до Конституції України за рішенням міської ради та територіальної громади міста можуть створюватися районні в місті ради». Але проти того, що «районні в містах ради утворюють свої виконавчі органи та обирають в одній особі голову ради та її виконавчого комітету», як це записано спеціальна комісія, що доопрацювала законопроект. У її

редакції частина 3-тя статті 6 звучить так: «У містах з районним поділом територіальні громади діють як суб'єкти права власності». А що пропонує наш шановний голова міста, він же парламентарій? «В територіальні громади можуть існувати і на рівні окремих районів». Тобто їм милостиво дозволять існувати, але до власності — зась.

Не будемо дуже прискиплю до того, що правовий статус, порядок організації і діяльності органів місцевої влади населення за місцем проживання пропонується визначати статусом відповідної територіальної громади, а не законом, як це записано в редакції спеціальної комісії. Е речі не менш важливі, в яких простежується чітка логіка і не менш чітка мета. Затвердження і звільнення діяльності інспекторів міліції пропонується віднести до компетенції виконавчої, а не рад, як і здійснення заходів щодо розширення і вдосконалення мережі підприємств житлово-комунального господарства, торгівлі, громадського харчування, побутового обслуговування, розвитку транспорту і зв'язку. І в першому пропозиції, точніше однією з них, є зміни до пункту 17-го статті 40. Редакція комісії щодо повноважень міського голови: «... видає у межах своїх повноважень розпорядження». Натомість, народний депутат вважає, що буде краще, якщо «... видає у межах повноважень виконавчих органів відповід-

них рад розпорядження та інформації ради про видані ним розпорядження».

Якщо додати, що шановний голова проти того, щоб «привласнити» перед радою, або територіальною громадою у будь-який визначений «тим чи там» не згодний, щоб районні, обласні ради делегувати повноваження місцевим державним адміністраціям (певно, через те, що доведеться звітувати, як її повноваження використовувати. — В. Т.), а також за те, щоб виключити з проекту закону статтю 47, яка вводить таку посадову особу, як «секретар сільської, селищної, міської ради», то вимальовується досить цікава картина. Уявімо: райони в містах без власності, рад і своїх виконавчих органів, голова міської ради перебирає на себе повноваження повноважень виконавчої і видає від його імені розпорядження, а отже, фактично розпоряджається всією властю, секретар рад, який вчорашче може виконувати обов'язки секретаря виконавчої і с, по суті, знову особу, не потрібний (бо звільнити його можна лише за згодою ради та і повноважень в нього дуже багато, але до виконання повноважень голови у певних випадках), то ким у такому випадку хоче бути наш шановний голова і народний депутат міста? Правильно, президентом міста. І на цьому рівні у нього буде більше влади, ніж у Президента України на рівні держави. Записавшись лише надіти правомови і миттєвості можна записати в Конституцію України нову посаду — монарх міста.

За цього маймо на увазі, що така позиція, очевидно, не одного міського голови і не одного народного депутата. Бо, наприклад, виключити з законопроекту пункт, де йдеться про право районних у місті рад створювати виконавчі органи та обирати голову ради і виконавчого комітету і інші депутати. До речі, їхні думки то чи іншою мірою збігаються з пропозиціями, які

наводилися вище. І не лише. Вони досить часто виступають, так би мовити, однією командою з Президентом України. Зокрема, коли це стосується питання повноважень виконавчих щодо здійснення контролю за природою земельногоного та природного законодавства, використанням і охороною земель, природних ресурсів загальнодержавного і місцевого значення, відтворення лісів» або «реєстрації суб'єктів права власності на землю, здійснення контролю за дотриманням ними законодавства, прийняття рішень про припинення їх діяльності у випадках, передбачених законом». Глава держави, а також окремі народні депутати вважають, що це повноваження державних органів і потреби у наданні їм органам місцевого самоврядування немає». А розгляд проектів планів підприємств і організацій, які належать до комунальної власності відповідних територіальних громад, внесення до них зауважень і пропозицій, здійснення контролю за їх виконанням галузю є втручанням в господарську діяльність підприємств. Хоча, здавалося б, зрозуміло, що саме громади зацікавлені в тому, щоб їхня власність працювала ефективно. Не погоджується також Президент України та його однодумці в парламенті з тим, щоб районні та обласні ради делегували певні повноваження відповідним державним адміністраціям, як і з вивченням діяльності місцевих адміністрацій відповідними структурами рад тощо.

Нічого в цьому страшного, звичайно, немає. Тим більше, що тимчасова спеціальна комісія, яка доопрацювала законопроект і узгоджувала його з представниками всіх фракцій і груп, більшість таких поправок відхилила. Однак слід мати на увазі, що депутати, які вносили їх, на самі не мали б відстоювати свою правоту, а отже, блокувати її пропозиції, як не відповідають їх-

ній уяві про місцеве самоврядування. Оскільки позиції їхні та їхніх однодумців вважають пропрезидентськими, то хоча тої глава держави чи ні, значна частина народних депутатів і не лише у Верховній Раді України, політики вважають, що ця стратегія розроблялася на Банковій. А її лобіювання здійснюється через депутатів, які працюють у виконавчих структурах або стоять на позиціях, близьких Президенту, та через Асоціацію міст України. Остання, до речі, через народних депутатів активно співпрацювала над законопроектом. І ратом, коли він був готовий до другого читання, асоціація заявила про свою незгоду з ним. Пояснення цьому можуть бути різні. Можливо, позиція президента цього громадського об'єднання дещо змінилася, коли він став головою адміністрації Президента, а можливо, голови міст вирішили, що в них буде замало повноважень і авторитету, якщо районні в місті ради одержать право розпоряджатися властю. В цьому є своя логіка. Але у великих містах люди з своїми бідами йдуть до голови районної ради, бо добре знають, що до першої особи міста не зможуть потрапити, по суті, ніколи.

Однак ті, хто вже почав працювати на майбутні парламентські та президентські вибори, теж це добре розуміють і знають, що легше мати справу з головою міста. За умови невдоволення впливу районів у виборчих дільницях можна послати своїх людей, у різний спосіб зашкварити або змусити голову робити те, що потрібно (кому — не важко здогадатися). І все це задля того, щоб залишитися чи здобути владу. Тож, відповідаючи на запитання, винесене в заголовку, можна зазначити, що солодшою за владу може бути тільки ще більша або вічна влада. Саме тому багато хто прагне зробити це через закон «Про місцеве самоврядування».

Василь ТУГЛУК.

Хто до роботи стає, тому й уряд дає

Твердження про те, що уряд гіршким не винен нічого, під час робочої поїздки до Донецької області Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко повторював неодноразово. За перший квартал із державного бюджету галузі переохарано 382 мільйони гривень — на 12 мільйонів більше від запланованої суми. І надалі, запевнив прем'єр, держава стовідсотково виконуватиме свої зобов'язання. На підтримку вугільників у 1997 році передбачено виділити 1,5 мільярда гривень. Це перевищує торішні обсяги фінансування.

Стан справ, що склався у вугільній галузі, мене не задовольняє, — заявив Павло Лазаренко у Харківську, на нараді з місцевими керівниками. — Працюємо погано, а з уряду вимагаємо грошей.

Єдиний можливий шлях виходу з кризи прем'єр бачаче у підвищенні якості палива і зниженні його собівартості. Дотажі працюючим шахтам виділятимуть тільки на тону видобутого палива. Також передбачено ще на два роки звільнити вугільні підприємства від сплати податку на додану вартість. Що ж до бюджетного питання — погашення заборгованості із заробітної плати гірникам, то окремим рядком до бюджету-97 плановано закласти 381 мільйон гривень. Але за умови, що ці гроші шахтери забезпечать видобутим вугіллем.

Ми вміємо працювати добре. Допоможіть нам!

Президенти України
Кучми Л. Д.
Голови Верховної Ради
України
Морозу О. О.
Прем'єр-міністрів
України
Лазаренку П. І.

Вельмишановні панове!
Стала тенденція занепаду вітчизняної економіки, яку ціною неймовірних зусиль переборювало наше підприємство, зрештою примусила і нас звернутися до керівників країни із болем душі трітійсячного колективу.

Роменське колективне вугільно-хімічне підприємство «Талан» єдине в галузі легкої виробничості зберегло обсяги виробництва 1990 року в натуральному виразі, стабільно працювало всі роки, використовуючи потужності на 95–98%, до цього року жодного разу не простояло, а лише збільшувало чисельність працівників і розширювало асортимент виробів.

Питома вага продукції «Талану» в загальних обсягах виготовленого в Україні вугілля зростає з 1,3 1990 року до 30% у 1996 р., а якщо брати тільки шкідливе вугілля, то наша частка в ньому становить до 80%.

Майже весь прибуток, що залишається у підприємстві після сплати податків спрямовано на оновлення основних фондів (рівень їх

зносу зменшився з 68% до 10% у 1996 р.).

Загальна сума сплачених у 1996 році податків до бюджету та позабюджетних фондів становить майже 9 мільйонів гривень, тобто на кожну гривню прибутку, що залишилася в розпорядженні колективу, сплачено 2,26 гривні податків. Або кожний працівник нашого підприємства дав до державної казни суму, яка в 51 раз перевищує середній «внесок» одного підприємця, зареєстрованого в Україні. Але жові стоко підприємств той, хто припустився думки, що життєвий рівень працівників «Талану» у 51 раз вищий за рівень життя підприємців. На жаль, це лише ілюстрація неадекватного ставлення рідної держави до тих, хто і підприємці, і тих, хто за рахунок неї наживається.

Завдяки стабільній роботі нашого підприємства питома вага загальних надходжень до місцевого бюджету тільки від нашого колективу становить майже 35 відсотків.

Отримавши 1993 року в колективну власність своє підприємство, ми жодного разу не користувалися державною підтримкою або дотациями, хоча продукція наша (спеціальне та робоче вугілля і олія) не призначена для комерційного споживання пересічними громадянами

України. Її потребують військослужбовці, працівники підприємств усіх галузей промисловості, робітники сільськогосподарської, лісової, харчової промисловості. Попит на нашу продукцію стримується лише несплатоспроможністю споживачів, в тому числі й Міністерства оборони України.

На виконання Указу Президента України № 417/96 «Про введення шкідливої форми» наше підприємство першим в Україні розробило зразки шкідливої форми для учнів різних вікових груп.

Наш колектив вжив за рахунок жорсткої сучасної системи планування, обліку й контролю за витратами і на виробничі потреби, і на утримання не виробничої, соціальної сфери.

Докладаючи максимум власних зусиль, ми знаємо, як наповнити руху підприємства, забезпечували його життєдіяльність. Однак через постійні зміни внутрішніх і зовнішніх чинників будь-який вибір траєкторії руху може виявитися і ризиковим, і згубним.

Наше виробництво має практично необмежені можливості експорту продукції до Російської Федерації та інших країн СНД, які різко скоротилися після введення податку на додану вартість на українські товари з

боку Росії, а тепер ще й Білорусі та Казахстану.

Усі вищезгадані обставини цілеспрямовано ведуть навіть такі унікальні для нашої економічної дійсності підприємства, як роменське «Талан», до краху. Хто ж тоді залишиться в Україні? Окрім цього риторичного запитання у колективі нашого підприємства є ще кілька:

1. Чи знайдуть владні структури нашої держави вихід із кризової ситуації, яка склалася в торговельно-виробничих відносинах з найбільшими суспільствами?

2. Чи доживемо ми до того часу, коли буде створено справді рівні умови господарювання всіх без винятку підприємств і підприємців, особливо стосовно реальних платежів до бюджету?

3. Чи буде мати держава зацікавленість у підтримці стабільної роботи таких підприємств, як наш «Талан», який на межі своїх сил утримує виробничий і трудовий потенціал, законослухняно поповнює місцевий і державний бюджети, а зрештою опиняється у глухом кути через обставини, що геть не залежать від можливостей цього дияздатного колективу?

За дорученням: **М. ЛАВРИК**, генеральний директор РКВН «Талан», **В. ПЕРЕЗВА**, голова профспілкового комітету.

Гріють руки біля газу

ПРИЙШОВ лист з Ясинуватої, з мого виборчого округу. Пише недавня робітниця локомотивного депо, а нині пенсіонерка, інвалід другої групи Пелагея Петрівна Черкун. Ще недавно була у неї сім'я — шість чоловіків, а нині вона сама залишилася жінкою в своєму домі. Має пенсію — 48 гривень. А оскільки сама переусуєтися не може, то держава наша доплачує їй 8 гривень 32 копійки на догляд.

І та ж держава виставляє їй щомісячний рахунок на оплату газу. Навіть після одержання субсидії жінці належить сплатити за опалення ще 63 гривні 71 копійку. Віддавши всю пенсію разом із доплатою, П. П. Черкун залишається винною державі 7 гривень 40 копійок. А це ж треба оплатити воду, електрику. А це треба харчуватися. А це — щось надати на себе... «Звертаюся до Вас як до народного депутата, — пише Пелагея Петрівна. — Скажіть, що мені робити, як вижити?»

Як депутат, я звернувся до місцевого керівництва в Ясинуваті. І проблеми Пелагеї Черкун вирішено: вона буде одержувати збільшену субсидію, так що зможе оплатити газ. Але зроблено цей добрий жест — як виняток. Не в моїх силах і можливостях допомогти всім — тисячам і тисячам людей, передусім пенсіонерам, які потрапляють у схожі ситуації.

Горою лежать на моєму столі схожі листи. З Одеси звертаються до Верховної Ради В. П. Савченко, В. І. Іванов, С. Л. Божок та багато інших. «Ми доведені до відчаю, — пишуть вони. — Пенсії наші становлять менше 50 гривень, а за газ нам щомісяця виставляють рахунки на 100-120 гривень. Це сплановане знищення старих людей, це відвертий геноцид».

Після знайомства з такими листами можна відчувати лише відразу до публікації у деяких наших газетах, автори яких мають на голови стають, висміюючи програму забезпечення населення побутовими газовими лічильниками вітчизняного виробництва.

Здавалося б — дрібниця. Врізана в газопровідну трубу металева коробочка, нехитрий механізм якої виводить на циферблат кількість спожитого голубого палива, — ось і весь апарат. А як змінює він бюджет сім'ї?

Недавно я запросив керівників підприємства «Київгаз» бути моїми супутниками у «рейс» по київських вулицях на окраїні міста — там, де закінчуються багатопверхові забудови. Виявилось, що в садибах, де встановлено газові лічильники і люди почали платити не за нормативами, а за дійсно спожите паливо, витрати на газ зменшилися на 40-50 відсотків. А інколи різниця ще більша. Київська стоматологічна поліклініка «Укрліфлоту» за інформативних рахунком оплатила «Київгазу» щомісячно 500-520 кубометрів палива. Та в січні минулого року тут встановили лічильник. І що ж? Виявилось: насправді поліклініка витрачає щомісяця лише 23 кубометри газу! Тобто, до встановлення лічильника її змушували платити у двадцять разів більше, ніж треба!

І тут виникає резонне запитання: чому ж так повільно, з таким скрипом рухається процес забезпечення населення побутовими газовими лічильниками? Адже ще влітку 1994 року Верховна Рада України прийняла закон «Про енергозбереження», на

основі якого через рік, 14 червня 1995 року, Кабінет міністрів прийняв постанову «Про виробництво та впровадження приладів обліку споживання газу в побути», а також концепцію постійного виробництва і впровадження цих приладів. Відповідно до цієї постанови створюється позабюджетний фонд сприяння виробництву та впровадженню газових лічильників. Він мав формуватися за рахунок підвищення на один відсоток вартості газу, котрий використовується промисловими споживачами. Не треба мати комп'ютера, щоб підрахувати: до цього фонду мало б щороку надходити кілька десятків мільйонів гривень. Такої суми повинно було б вистачити для вирішення багатьох проблем сфери обліку газоспоживання.

То чому ж все це залишилося на папері? Чому виконавча влада, яка так любить посилається на нестачу необхідних їй для успішної діяльності законів, не виконує тих законів, які вже існують? Більш того? — Ігнорує власні ж постанови?

Треба сказати, що за поняттям «газовий лічильник» стоїть надзвичайно масштабна та за обсягами проблема. У державному житловому фонді та індивідуальному секторі нашої країни налічується майже 18 мільйонів квартир, з яких 15,6 мільйона — газифікованих. Крім того, пригородним газом користуються майже 70 тисяч комунально-побутових та соціально-культурних об'єктів. Щороку вводиться в експлуатацію 200-250 тисяч квартир та будинків, оснащених газовими лічильниками. За даними наших газозовиків, на комунально-побутові потреби витрачається понад 80 мільярдів кубометрів газу на рік. За цим стоїть сума порядку 4 мільярдів гривень...

У той же час облік споживання газу в житловому фонді сьогодні практично відсутній: на початок 1997 року в Україні експлуатувалося лише близько 900 тисяч газових лічильників.

Загальна потреба країни у цих приладах становить близько 16 мільйонів штук. І концепція, прийнята урядом півтора року тому, намічала шляхи реалізації цього завдання. Вона передбачала створення вітчизняної індустрії виготовлення конкурентоспроможних лічильників, безплатне — за рахунок позабюджетного фонду, про який ми вже згадували, — встановлення лічильників у квартирах споживачів. Концепція передбачала також, що поставлення лічильників з-за кор-

«Латану свитину з каліки знімають...»

(Т. Г. Шевченко. «Сон»)

липку, обідрати нашого пересічного споживача, в масі своїй і так бідного. Вище вже говорилося, що згідно з концепцією поетапного впровадження лічильників їх мали встановлювати безплатно, за рахунок позабюджетного фонду. Насправді ж рахунки залишилися порожніми. Оплата і лічильників, і їх встановлення лягла на плечі споживачів. Лягла занадто тяжкою ношею.

Лічильник коштує в середньому близько 110 гривень. За розцінками державних газових господарств вартість встановлення апарату в існуючі газорозподільні мережі не перевищує 40-50 гривень. Не дешево, але в принципі доступно сім'ї з середнім достатком. А що ж насправді?

Те, що відбувається насправді, я побачив кілька днів тому, коли з працівниками секретаріату комісії та групою фахівців вирішив ознайомитися з практикою встановлення лічильників у квартирах та садибах киян. По-перше, майже неможливим виявилось знайти адресу державного підприємства, яке займається цією справою. Ви на кожному кроці можете зустріти плакат «ка-ка-колі», але навіть звичайної вивіски з назвою не знайдете на будинку газової контори, яка встановлює газові лічильники. І коли вам навіть удасться знайти цю організацію, це ще не значить, що ви вирішите свою проблему. Як правило, виявляється, що у киші замовлено записана величезна черга замовників, вашу заявку можуть виконати у крайньому разі через півроку. Поспішайте? Вам з охотою підкажуть адресу комерційної структури, де немає черги, де лічильник вам поставлять якнайшвидше.

Дійсно, в комерційних структурах — а їх у Києві більш ніж півстаєтка — черг нема. Як нема над ними підприємствами і ніякого контролю. Маючи ліцензії, вони одержали і карт-бланш для своєї прибуткової діяльності. Вартість встановлення лічильника обійдеться вам тут удвічі дорожче. Для «нових українців» це не проблема, а для ралових киян? Про пенсіонерів годі й говорити. Що-що, а система обдирання народу діє у нас масштабна, безцеремонно і бездоганно. Приклади цього бачили на кожному кроці.

Ось що пише у листі на моє ім'я житель Одеси: «Багато мільйонів родин в Україні одержують субсидії на оплату комунальних послуг: природного газу, тепла, води. Немає у ці послуги записано в два і більше разів. Встановити газіві, водні і теплові лічильники отримувачі субсидій не можуть через нестатки /наприклад, в Одесі поставити газовий лічильник коштує 350 і більше доларів США/. Якщо прилади були встановлені, прибуткові монополісти зменшили б у два і навіть більше разів. Не дивно, що корупціонери й монополісти чинять шалений опір встановленню лічильників, бо не бажать втратити мільйони і мільйони гривень, які

перекачуються з бюджету під виглядом субсидій і привласнюються цими монополістами».

І приходило до висновку, що країна ніколи не вилізе із злиднів, доки в ній пануватиме безконтрольність і безаконня.

У середині лютого ми провели засідання нашої комісії з розгляду питання про те, як уряд виконує власні постанови про забезпечення населення газовими лічильниками. Було ще раз підкреслено недосконалість нормативних розрахунків на паливо, в основі яких легитимний вид споживання (плита, водонагрівач чи котел), розмір житлоплощі та кількості мешканців. Такі розрахунки унеможливають об'єктивність у стосунках із споживачем, вони завищені, і це особливо відбивається на бюджеті малозабезпечених верств населення.

Враховуючи, що в поточній ситуації безплатне встановлення лічильників газу всім споживачам неможливе, комісія рекомендувала урядові використовувати кошти позабюджетного фонду на лічильники лише для малозабезпечених сімей. Для інших категорій населення рекомендовано надати можливість скористатися розстрочкою. Це стосується оплати як самих лічильників, так і їх встановлення. Було рекомендовано також затвердити типову форму угоди підприємств газового господарства з побутовими споживачами газу, де були б встановлені граничні розміри тарифів на ці роботи. Має бути введено чіткий порядок подання та розгляду звертань населення про встановлення лічильників. А це потрібно перересувати дозволи підприємствам та організаціям на виконання цих робіт. Годі потурати хангам. Діяльність цих структур слід контролювати. Настав час навести лад у цій надзвичайно важливій справі.

Олександр КОЖУШКО, голова Комісії Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку.

3 ПОШТИ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

У січні цього року в мене відомо побували представники Комісії Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку на чолі з народним депутатом О. Кожушником. Їх цікавило, як встановлено газові лічильники і яка від цього економія газу. Лічильника в мене не було, і мені надалі конкретну допомогу — посприяти, щоб у квартирі встановили газовий лічильник не в червні і не за 300 гривень, як обіцяли комерсанти, а в лютому і за 190 гривень, тобто за державну ціну. Тепер лише за один місяць я економію більш як 50 відсотків плати за газ. Я влячана тим народним депутатам, які, крім загальних турбот, піклуються і про конкретних людей.

Т. ЛЕБІДЬ.

Київ.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ: СЬОМА СЕСІЯ ХРОНІКА ЗАКОНОТВОРЕННЯ

За участі 344 народних депутатів 11 березня у Верховній Раді розпочався день уряду. Кабінет міністрів був присутній у повному складі на чолі з Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком.

На порядку денному надзвичайно гостре і актуальне питання: інформація Прем'єр-міністра України про подолання економічної кризи, поліпшення керованості державним сектором економіки, ліквідація взаємозборгованості підприємств і заборгованості по заробітній платі.

Перед народними депутатами виступив не тільки Прем'єр-міністр, а й міністр економіки Юрій Схануров та заступник міністра фінансів Володимир Матвійчук. Іхні доповіді були насичені важливими довідковими матеріалами, спробами окреслити ті напрями діяльності і заходи, реалізація яких об'єднано значно полегшить фінансову напругу, підприємств власного виробника і зменшити заборгованість по виплаті заробітної плати і пенсій.

Але і цього разу сесійний зал не був задоволений розмовою, що відбулася. Додаткові запитання з місць теж були до такої міри конкретні й гострі, що загальні міркування не зарадкуювали справ. Критична ситуація в цукровій галузі, а ця галузь була і повинна бути гордістю України, беззахисність внутрішнього виробника, зокрема причини зупинки пафоса, страйку працівників київської фабрики

«Каштан», невивплата пенсій, мавлясть у ліквідації наслідків аварій, зокрема і щодо обвалення житлового будинку в Бердичеві, неухаба до інтеграції в межах регіонів України тощо. Важливо, що шлоло не просто про локальні речі, а про стиль роботи, про ті керованість державним сектором економіки і суспільним життям, яка дає нині серйозні перемоги.

Три проекти постанов Верховної Ради з обговорюваного питання були поширені в сесійному залі. Кожен мав свої переваги, важливі положення, але жоден не набрав необхідної кількості голосів. На пропозицію Голови Верховної Ради Олександра Мороза народні депутати вирішили доручити профільній комісії разом з авторами двох інших проектів підготувати єдиний документ і 12 березня подати його на голосування.

Поїменна реєстрація вранці 12 березня засвідчила — у засіданні брали участь 327 народних депутатів. Прибув також Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко. Вівару після оголошення запитів сесія приступила до голосування доопрацьованого проекту постанови Верховної Ради з обговорюваного напередодні питання про дії Кабінету міністрів щодо подолання економічної кризи, поліпшення керованості державним сектором економіки, ліквідації взаємозборгованості підприємств і заборгованості по заробітній платі.

229 народних депутатів проголосували за прийняття доповненого проекту в цілому. Верховна Рада звернула увагу уряду на недостатнє фінансове забезпечення функціонування економіки, на порушення норм Конституції України щодо тривалої невивплати заробітної плати працівникам бюджетної сфери, запропоновано в двотижневий термін внести значні зміни до схваленої Програми дії Кабінету міністрів стосовно істотного підвищення керованості державним сектором економіки, у тиждень термін розробити та подати до Верховної Ради України конкретний графік погашення заборгованості по заробітній платі і пенсіях.

Після обговорення в першому читанні прийнято проект закону про внесення змін до Декрету Кабінету міністрів України від 23 грудня 1992 року «Про прибутковий податок з громадян». На доопрацювання направлено проект закону України про сільськогосподарську кооперацію, який передбачено внести на розгляд Верховної Ради в першій декаді квітня.

Після першої перерви Верховна Рада приступила до розгляду в другому читанні проекту надзвичайно важливого закону «Про місцеве самоврядування в Україні». До кінця вечірнього засідання прийнято 11 статей закону. Попереду це 40.

13 березня — день активної роботи народних депутатів у ко-

місіях. Практично не було жодної комісії, в якій не йшла б дія, наполеглива робота над законопроектами, що стоять в порядку денному сьомої сесії. Та о 16 години народні депутати в пленарному режимі продовжили постійне друге читання проекту закону «Про місцеве самоврядування в Україні» і до кінця засідання обговорили й прийняли 12 статей. Отже, вже розглянуто 23 статті законопроекту і розпочато розгляд 24-ї.

Вівару після оголошення запитів, Верховна Рада 14 березня прийняла постанову про виварядування діяльності тимчасових депутатських комісій Верховної Ради.

Майже півтора години стояв на трибуні голова тимчасової спеціальної комісії з питань формування національного ринку енергоносіїв Микола Дуленко, доповідаючи про стан з енергоносіями в державі і відповідаючи на запитання народних депутатів. Обговорення питання засвідчило велику аналітичну роботу парламенту в цій справі і показало кричущі недоліки та проблеми в сфері паливно-енергетичного комплексу, які створюють загрозу економічній безпеці України. Гострим були виступи народних депутатів Анатолія Моціна, Михайла Павловича, Олександра Кожуха, Ігоря Квятковського, Олега Панасовського, Сергія Соболева, Ярослава Федорина, Михайла Сироти, Василя Свята, Тараса Стецьківа,

Віктора Омельча, Анатолія Петренка, Анатолія Таратина та інших. З роз'ясненнями принципових моментів виступив Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко. Підсумки дискусії підбив Голова Верховної Ради Олександр Мороз, який не тільки позитивно оцінив проведення тимчасовою спеціальною комісією роботу, а й запропонував надати їй статус постійної, бо тільки законодавче забезпечення енергетичної програми потребує підготовки більш як соток законів. Він окреслив ряд питань, над якими в майбутньому належить серйозно працювати. З обговорюваного питання подано сім проектів постанов Верховної Ради, але жоден з них не набрав необхідної кількості голосів. Тимчасовий спеціальний комісії доручено за підсумками обговорення підготувати один проект, який наступного тижня подати на обговорення Верховної Ради. Сесія повернулася до розгляду Угоди про грант (проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку як розпорядником коштів, наданих згідно з грантом з рахунку ядерної безпеки, урядом України та Чорнобильською атомною електростанцією. Голосування перенесено на вівторок, 18 березня. З 18 по 21 березня Верховна Рада працює в пленарному режимі.

Прес-служба
Верховної Ради України.
17 березня 1997 року.

ПРО ЩО йтиметься? Ні, не про проблеми слабого зору або про світ, що відкривається в різнобарв'ї колюри і багатогранності таємниць, коли на нього дивишся кризь «чуже скло». В дотопотні часи окуляри це могла було здивувати, але сьогодні... Сьогодні часи окуляри це могла було здивувати, але сьогодні... Сьогодні часи окуляри це могла було здивувати, але сьогодні...

Вітчизняний стиль
Іх отримує український Цейс?

Юрій Романенко, генеральний директор компанії «Віан», порівняв, навіть приємних, не любив. Він уважав, і не без підстав, що у сфері оптики вітчизняні досягнення були навіть вищі від цейсівських. Але плодами багатьох технологічних досліджень «годували» винятково військово-промислової. У результаті, але суспільства це обернулося справжнім лідком. Броня то міцна і танки наші швидкі, але ось те, що поклали на побутові легувати життя (від скороварки з тefalonom покриттям до відеотехніки), — геть усе привозне, імпортоване. А будь-яка «білскація» невідомою вітчизняною споживачем здається золотом, бо порівняти якісні параметри не було змоги. Конверсія застопорилася, і на споживчий ринок нічого путнього з кошиків надбав так не надійшло.

Та цивілізований світ ця обставина мало хвилює, капош за все зворушує, що успішно на нашому ринку розходяться такі малопродаткові речі, як, наприклад, готівка склопластикові окуляри у дешевій оправі. Вибирають їх люди в торговельних рядах на ринках, біля станцій метро

ПО ТОЙ БІК ЛІНЗИ

що називається «на скидання», «на око», аби до лиця, і зовсім не замислюється про те, як «вдему послугу» самі собі роблять.

Окуляри, чи то звичайні сонцезахисні, чи такі, що поліпшують зір, мають бути справді корисні. Та чи можна чекати користі від продукції, яку виготовлено із сумнівної матеріалу, напівкустарним способом і таким самим способом продають? Але ж основа такого «бізнесу» — досить делікатна річ. Зір і в цілому здоров'я людини. Не те що ганебно — гришно не усвідомлювати цього. Ось чому біля джерел «Віані» від самого початку стояли фахівці — оптики, офтальмологи. Хоча початок також був торговельний. Компанія звязалася поширювати на території Східної Європи та країн СНД оптичне обладнання, оправу. Працювала тільки з високоякісною продукцією, чим і привернула увагу провідних фірм-виробників Італії, Франції, Німеччини, Японії.

Отримавши визнання і ставши ексклюзивним дилером фірмового товару, «Віан», проте, головною своєю метою вважала власні виробничі програми, пов'язані з розвитком оптичної справи саме в Україні.

Фабрику, аналогів якій немає в жодній із колишніх союзних республік, відкрито 1993 року на орендованих площах київського заводу «Оборонки» «Буревісник», що простіше без замовлень. Сказати, що це супервиробництво, поки що не можна. Воно це тільки набирає обертів, по суті, саме себе будує, збираючи для цього кошти. Використана в ному американська технологія (партнер «Віан» — американська фірма такого самого профілю), нерести «Кобури», на яких із заготовок (дуже легких, таких, що не б'ється, органічний матеріал, сертифікований Міністерством охорони здоров'я України) вичотують, шліфують лінзи з діаметром діоптрій від -20 до +20, причому будь-які — астигматичні, біфокальні, діаметром до 80 мм.

«Супер» полагав в іншому. В період цілковитого розвалу і зупинення високотехнологічних виробництв (зокрема знаменитого «Арсеналу»), «Віан» змогла

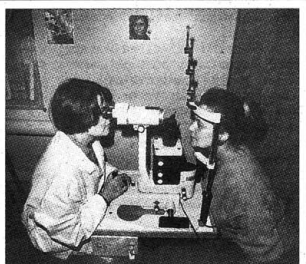
зібрати під свої знамена кращих майстрів-оптиків, механіків і дала їм змогу реалізувати себе. Американська технологія — лише допоміжна ланка у власному виготовленні унікальних лінз. Таких не роблять ніде. Особливість їх у найтоншому покритті, що й у просторічій називають антивідблисковим або просвітленням. Усе задежить від мети використання окуляри. У дикторів телебачення в таких лінзах не миготять різні відображення, загальний вигляд естетичний, привабливий. Лінзи можуть бути чорні, захищати від ультрафіолету (до речі, звичайні «галантереїні» сонцезахисні окуляри ні від чого не захищають). Є спеціальні лінзи для роботи з комп'ютером, і з кварцовим або металевим. Для воїнів — такі, що «поганяють» світло зустрічних фар і поліпшують видимість у тумані, вночі, в сутінках...

У лабораторії фабрики постійно проводять дослідження «колюрового впливу» на гостроту зору.

Результати спонукають і офтальмологів залучитися в процес вивчення коригування зору з допомогою таких лінз. Сильна робота — це черговий перспективний план «Віані», в якому для українських учених — відкриття, дисертації, а для компанії — прорив на світовий ринок зі своєю оригінальною продукцією.

Можливо доведеться потіснитися...

Щомісяця фабрика «Віані» випускає більш як 4000 пар лінз. Установлюють їх поки що в оправу, які надаються від партнерів-виробників. Тих самих, «Тіфани», «Бенітон», «Італокремона», «Армані». Задоволення для замовників надто дороге. Але одного разу підняти планку опустити не можна. Уже перший, що відкрився, фірмовий салон-магазин «Віані» було облаштовано за світовими стандартами лікувального кабінету, лабораторії і торговельного залу. Кожен, хто замовляє тут окуляри, обов'язково консультується у фахівця. Послуга цілком доступна (від 4 до 9 гривень), огляд пацієнта проводять з допомогою найсучаснішої апаратури, що практично виключає по-

милку під час діагностики. Це надзвичайно важливо, бо безліч прикладів, коли люди діставали хвороби, втрачали зір тільки через несправильно підібрані окуляри. Тут це виключено.

У салонах «Віані» категорично заборонено працювати з низькопробним товаром — оправками з Китаю, Гонконгу. Пояснення просте — має бути цілковита гарантія якості. Зримо це виглядає так: заклад прикладу Юрій Романенко з розмаху «грякне» об стіл власні окуляри, а потім ще й «розпалає» дужки оправ. Все залишилося ціле й неушкоджене. І це стосується не тільки окулярів за 100—200 доларів, які, повірте, варті цін грошей і «кажуть» про хазяїна як про людину ділову, респектабельну, зі смаком. Є віянівські окуляри і простіші, можна підібрати взагалі за 5—10 гривень. Але якість буде та сама — відмінна. Для старих людей, малоючих практикуючі і безкоштовне обслуговування.

Такий підхід — і смисл, і стиль роботи «Віані», що задувала самостійно освітлює випуск не тільки лінз, а й високоякісних оправ, різної оптичної техніки, приладів. Партнерами з наукового боку компанія бачить Центр мікрохірургії ока, провідних офтальмологів країни, веде з ними переговори. А в технічному плані мають намір розвивати співпрацю із заводом «Буревісник». Тоді не треба буде завозити до України те, що з успіхом можна виробляти на місці: фотооб'єктиви, біноклі, лупи, приціли... Справа за малим добре б і державі подивитися на роботу таких ось компаній не кризь податковий приціл, а кризь чіткий об'єкти вітчизняного виробництва.

Людмила МЕНЖУЛІНА,
Фот Юрій ВЕНТЕРЕША.

18 березня 1997 року. № 47 (1547)

(Початок на 6—7-й стор.).

ГОЛОС УКРАЇНИ

Хроніка. Факти. Події

● Вашингтон

І навіть травма не стане на заваді зустрічі

На зустріч з Борисом Єльциним у Гельсінкі президент Клінтон доведеться взяти з собою інваліда коляску, оскільки діями господарів Білого дому було зроблено операцію. До кірурга президент США потрапив після того, як у Флориді, куди він нещодавно приїздив для участі у змаганнях із гольфу, Біл Клінтон вивихнув коліно та порвав сухожилля на правому стегні, коли оступився на сходах. Однак, як стверджують лікарі, цей неприємний інцидент не може серйозно порушити плани президента США: він цілком у змозі керувати країною і провести зустріч з російським президентом.

● Сеул

Готовий понести кару

Кім Хен Чер — другий син південнокорейського президента Кім Йон Саму — заявив, що він готовий відповісти на запитання депутатів на Національних зборах, дати свідчення в прокуратурі й понести будь-яку кару, якщо виявиться винним. На такий крок він зважився, аби «зменшити збитки, що їх він завдав народом та своєму батькові». Південнокорейська опозиція наполегливо домагається притягнення президентського сина до відповідальності, стверджуючи, що він є одним з головних закулісних постатей у скандалі щодо корупції, який виник після банкрутства концерну «Ханбо». Його також звинувачують у втручанні в кадрові питання.

● Токіо

Де радіація — там обман?

Після вибуху та витoku радіації єдине в Японії підприємство з переробки використаного ядерного палива закрито до наступного року. Про це повідомили представники державної Корпорації з розробки енергетичних реакторів та ядерного палива, яку піддають зараз критиці за намагання приховати масштаби аварії. Зокрема, тоді зазвичай не було сповіщено місцеву владу, і навіть прем'єр-міністр Японії дізнався про аварію через кілька годин. Корпорація визнала, що рівень радіації за межами підприємства був у 20 разів вищим, ніж вона оголошувала, і не 10, а 37 працівників заводу знала опроміненні. Але, як повідомили у Посольстві Японії в Україні, загрози для здоров'я та життя мешканців найближчих районів немає.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

«Утка»

пролетіла швидко. Ніхто її не помітив

Те, що казав і чого не казав міністр закордонних справ Великобританії Малькольм Ріфкінд щодо відносин України і НАТО, виступаючи у Фонді Карнегі у Вашингтоні, стало лише «подією на часі». І хоча йшлося про акрай важливі для великої політики речі, все дуже швидко заспокоїлося. Так і не зрозуміло, чи це була «деза», чи справді у Ассоційейтед Пресс є півка, де міністр не під час доповіді, а вже у розмові з журналістами запропонував розширити НАТО до східних кордонів України. Принаймні, жодних офіційних коментарів не було ні з боку МЗС України, ні з боку офіційного Лондона.

Геть нічого немає, — відповів перший секретар Посольства України у Великобританії Микола Кравченко. Таку саму відповідь ми отримали й від інших офіційних осіб, до яких зверталися. Усі були дуже здивовані, що ми це цікавимося цією справою.

ТОЖ БУТИ ЧИ НЕ БУТИ?

ЗАДАЧА з чарини вищої математики з розставляння акцентів у словозв'язному висловлюванні — страшно не можна помилувати — трагічно не збігається з відповіддю. Оскільки це — проблема з розривом: «Бути чи не бути?», «Хто винний?», «Що робити?». Більше того, пов'язана з останніми, як політика з економікою.

Питання, що його справді чинити з узаконюванням логічного наголосу, від якого залежить життя, дане людьми Богом, а не законодавчими органами країн СНД, не дає спокою нині всьому колишньому великому й могутньому.

Останнім часом країни Європи одна по одній скасовують смертну кару. Чому цивілізовані нації зважуються на такий крок? Тут вирішальними є, звичайно, етичні міркування. У населення країн СНД такі міркування викликали б хіба що саркастичну посмішку, якби... якби Рада Європи, просто кажучи, не притиснула посткомуністичних незалежних до стінки. Хто ж не прагне до Ради Європи? Запитання

знову ж таки риторичне.

Проблема того, чи будемо ми вбивати чи бережемо життя своїми злочинням — це лише видима частина айсберга, на якому Україна, Білорусь та інші плывуть, судомо маніпулюючи компасами, до Ради Європи. Звідси шалена думка — нас не хочуть і навіть боються. Можливо, «боються» — надто сильно сказано, але побоюються — це вже точно. Побоюються непередбачуваності тих, хто вийшов із школи комунізму, побоюються нашого руху по лінії найменшого опору. А тому й поведуться відповідним чином — піди туди, не знаю куди, принеси те, не знаю що. Гадасмо, якби смертна кара не стала каменем спотикання, ним стало б щось інше.

А поки що першою країною, що скасувала смертну кару, стала Молдова. 1995 року вона підписала 6-й протокол Європейської конвенції з прав людини, що забороняє застосування найвищої міри покарання в мирний час.

Колішній республіканець Закавказзя через їхній менталітет, напевне, найважче прийняти вірне рішення. Однак є сподівання, що голос розуму заглушить голос та-

рachoї крові. Як повідомили з посольства Вірменії в Україні: «Ну, це рік-два і ми скасуємо. Думаємо, так?»

У країнах Балтії «вишка» поки що залишається в силі, однак Литва нещодавно оголосила мораторій на цю міру покарання, а в Естонії смертний вирок не виконують з 1991 року, коли президентом країни став Леннарт Мері. Не відстав від останнього і президент Латвії, який, прийнявши вогонь на себе, сказав просто, але зі смаком: «Я не відхилив жодного прохання про помилування, — тим самим я оголошую президентський мораторій на смертну кару».

Розмови про те, скасовувати чи не скасовувати, вже добре вже набридли громадянськості від південних гір до північних морів. І коли раніше вона, тобто громадянськість, таргаче й аргументовано доводила свої «за» і «проти», то тепер на зміну баталіям на кухнях і в громадських транспорті прийшли агітаційні спостереження за такими у парламентах своїх країн. Одне народ уже давно засвоїв: від тюрми та від суми... А як щодо Ради Європи?

Яна СТАДІЛЬНА.

Весна і на вашій вулиці!

ПРОГОВІТЬСЯ, у слові «березень» є щось оптимістичне. Воно як девіз природи, яка тільки-но прокинулася, у повітрі пахне мокрою землею, з'являються перші квіти, виростають не в теплицях, а пташки влаштовують для себе співочі конкурси.

Однак під безневним сонцем найраніше прокидаються від «зимової сплячки»... люди. Навіть у не зовсім теплий весняний день нам уже хочеться скинути з себе ці осоружні шуби, «вимотатися» від шарфів і прогулятися сухими доріжками. І саме навесні так не

хочеться сидіти вдома. Тому майже в кожній країні в березні влаштовують фестивали містечка, на яких романтики та оптимісти вішнують весну — красу та молодість природи.

Таке свято в останні два тижні березня проходить і в Будапешті.

Представник акціонерного товариства «Угорський туризм» Лайош Отте розповідає:

— Весняний фестиваль у столиці Угорщини проводиться вже сімнадцятий раз. І, як завжди, свято оберє в Будапешті миттєві з усієї країни. Протягом двох тижнів триватимуть концерти, виставки художників, спектаклі. Весняний фестиваль — це радість людей, які зустрічають весну, це квіти, усмішки, жарти, мрії та любов. Ви пасивні самі, і навколо вас теж пасивні люди. Це свято ніби наділяє оптимізмом кожного, що на ньому побував. І цього оптимізму вистачає на цілий рік.

Тож вітаємо вас зі святом Весни! Усміхайтесь (і не лише в Будапешті), адже це така радість — березень!

На знімках: Лайош Отте; квіти — ознака весни.

Навіть не знайомі...

Його Величність султан Брунею ніколи не знайомилися і не зустрічалися з «королівською красиною» Пеннон Маркетті, заявивла канцелярія султана і прем'єр-міністра Брунею. Така була відповідь на позов, поданий «Міс США» у Сполучених Штатах до федерального суду. 26-літня Пеннон, яка одержала титул «Міс» 1992 року, стверджує, що була запрошена до султана для добродійної і рекламної діяльності. Згідно з контрактом, їй мали сплачувати майже 20 тисяч доларів на

тиждень. Після прибуття на місце, вона, як ідеться у позові, «була шкочена умовами та змістом роботи в султанаському палаці». За повідомленням преси, від неї «очікували надання сексуальних послуг». Американи відмовилися, внаслідок чого одержала відвічі менше від того, що передбачалося контрактом.

Тепер через суд вона вимагає від султана і його брата «відшкодування збитків». Як відомо, брунейський монарх вважається найбагатшою людиною світу: його багатство оцінюється в 40 мільярдів доларів. Проте він не згоден співчувати, і далеко не через свою скупість. Султан стверджує, що вся ця історія із домаганнями — цілком брехня.

Лицар з гітарою

Легендарного британського співака і композитора Пол Маккартні нещодавно «послали в літаре»: Королева Великобританії Єлизавета II пердала йому регалії та документ, що свідчить про нагородження нещадним дворянським званням за видатні заслуги перед британським народом у музиці.

Згідно зі старовинною британською традицією віднині будь-який громадянин Великобританії має звертатися до колишнього члена «Бітлз» з неодмінною приставкою «сер».

«Багато років тому я не смів і думати, що коли-небудь стану сером, — розповів Пол десяткам бітломанів і репортерів, які «штурмували» Букінгемський палац. — Для мене титул лицаря — велика честь, тому день його отримання став найщасливішим у моєму житті».

Що голіший, то мудріший

СЕРЕД країн, що їх позбавлено голосу в Генеральній Асамблеї ООН за борги, Латвія вже вдруге задовольняється ефектом присутності.

На думку міністра закордонних справ Валдіса Бirkvаса, сьогодні право голосу Латвії не потрібне: наступне голосування відбудеться в

березні. І Латвія ніби свідомо не платить внесків. Міністр зазначив, що вона діє рціонально і економічно, призмуючи гроші «працювати». До того ж, зараз курс американського долара по відношенню до місцевої валюти високий.

Найцікавіше, що в держбюджеті гроші для внесків на рахунок ООН передбачаються. Пригадується, що Вінні-Пух

казав: «Я не поїму, в чому здесь секрет, мед есь, то его сразу нет».

Окрім того, міністерство закордонних справ Латвії вважає цифру щорічного внеску в 2,1 міль. доларів, що становить 0,11 відсотка держбюджету, надто високою і намагається знизити її до 0,08 відсотка.

Володимир СТРОЙ.
Латвія.

Рикшам загрожує... прогрес

Напевно, в індійському місті Калькутті ніхто не почувастується настільки приреченим на безробіття, як рикші. Адже міністр транспорту Західної Бенгалії Сабас Чакроборті вже не вперше погрожує заборонити цей бізнес. До речі, індійський уряд підтримує цю ініціативу, зауваживши, що «людина, яка веде іншу, виглядає щонайменше нецивілізовано на 50-му році незалежності країни».

Однак не так-то й легко «щезнути» в Калькутті 50 тисячам «людям-конячкам» (так їх тут назива-

ють). Тим паче, що більшість з них — колишні селяни, котрі, як правило, крім цієї професії не володіють жодною іншою. Так само, як і грошима, бо ж за свої «забіги» вони отримують усього два долари на день.

Міністр уже кілька разів оголошував про день, коли заборонить «рикшування». Поки що він лише переносить дату, не змінюючи своїх рішень. Отже незабаром найбіднішій касті доведеться розпрощатися зі своїм ремеслом і поповнити армію безробітних.

Акценти

Плюси та мінуси курортного життя

ЧИТАЧЕВІ напевно відомо, де саме доблесний Іван Іванович, любитель вознепалної зброї, посварився з не менш славетним Іваном Ничипоренком, який кинув на адресу свого сусіда фатальні «зусики». У Миргороді досі збереглися місця, що нагадують: справді прогулювалися тутешніми вулицями колись дві на діло дружні людини, що відразу стали опонентами. Та і сам жетр Микола Васильович ще зустрічається: чи то у назві вулиці, чи в імені ближнього колодисту, чи то на якому-небудь особливому кухолі, що з нього споживають воду курортники з місцевого бюджету, а то й просто у вигляді замисленого жонглемента побіля вокзалу з обламаним кимось пером у руці.

Зачивай у місто з'їжджаються натовпи відпускників. Проте навіщо було б, особливо за часів нинішньої меркантильності, сподіватися, що винні в цьому вищезгадані гоголівські персонажі або навіть душа самого великого автора. Більшу частину гостей приваблює інша визначна річ — тутешні оздоровниці.

Закладений з характерним для радянських часів гігантизмом курорт, який рутує «шпунковиків» з нудною та низькою кислотністю, ще недавно йшов на ура і впроваджував дванадцять міліграмів близько 50 тисяч чоловік (самі стільки мешканців у Миргороді) на собі випробовували його цілющу воду. Нині, перефразовуючи слова відомого поета, не той тепер миргородський курорт. Торік тутешні «санаторії потужності» були звантажені на 81%. І справа аж ніяк не в лікувальному асортименті, що його надає мережа місцевих здравниць. Платоспроможність їх середньостатистичного клієнта теж, на жаль, не та. Не в змозі, на жаль, як у минулі часи, підсобиють фінансово своїм співробітникам у прибутковій бажаній путівки економічно хворі підприємства. І, на жаль, дедалі менше наїжджають сюди з країн СНД — і там життя не цукор. Вітім, саме сана-

торії, за великим розрахунком, «підходують» — треба сказати, суттєво та стабільно — тутешній бюджет.

У тому, що місто курортне, — розповідає мер Миргороду Василь Третєвський, — є і плюси, і мінуси. Серед останніх — навантаження на інфраструктуру, ціни на нашому ринку в зв'язку з напливом відпочиваючих дуже завищені, та й вартимим порядком доводиться працювати активніше. І все ж позитиву, безперечно, більше. Ми зацікавлені у «розкрутці» курорта: один з комплексів «піднімаємо» під багатих клієнтів, тепер розробляємо свердловину з водою для людей з підвищеною кислотністю. Думается, у розвитку Миргороду оздоровчого зацікавлення в державі, торішні вливання в місцевий та державний бюджети склали у вигляді податків 2 млн. 930 тисяч грн. Плюс курортного життя, на думку мера, можна вважати приватизаційний поштовх. Мала приватизація пройшла швидко і практично відбулася. З 90 об'єктів у 1996 році власників знайшли 86.

Якість цілющої «Миргородської» відома всім. Так ось: з країв квартир мешканців міста тече аж ніяк не вона. Більше того, хворіє вона, правда кажуть — туртом і батька бити легше.

Валерій ДРУЖЕНКО.

На знімку: мер Миргороду Василь Третєвський.

Місцевий масштаб

І повернулися не з порожніми руками...

Кілька років тому у Береговому побували з гуманітарною місією американські лікарі-окулісти, які привезли тисячі пар окулярів, надали факхову допомогу багатьом мешканцям району. Згодом на адресу керівників міста і району надійшло запрошення відвідати Сполучені Штати Америки, щоб ознайомити тамтешніх бізнесменів і медиків з інвестиційними та медичними потребами Закарпаття. Фінансувала поїздку американська сторона.

Недавно у США побували голова райдержадміністрації Тиберій Гітман і голова Берегівської міськради Степан Потокі. Вони розповіли підприємцям, конгресменам про економічне становище регіону, зокрема проблеми з будівництвом районної лікарні. А цими днями до Берегового надійшов вантаж із медичним обладнанням і ліками. У кінті місто відвідала група американських підприємців для вивчення можливостей подальшого співробітництва.

Берегове.

Микола РІШКО.

Не хочемо бути в місті!

Наступного року виповнюється шість десятиліть відтоді, як Бронницька Гута Новоград-Волинського району офіційно набула статусу селища міського типу. Підготовку до круглої дати мешканці цього населеного пункту ведуть під оригінальним девізом: «Хочемо жити в селі».

Справді, ніяких ознак міста у Бронницькій Гуті не знайти — ні центрального водопостачання, ні газу. Навіть спорудження нових шкіл та дитсадка за браком коштів довелося зупинити. А найгірше — простове склосовод, який давав роботу більшості тутшан. Тож тепер вони змушені працювати на землі, а її економічно вигідніше мати в селі, а не в місті. Сподіваються тутшани, що «сільський» статус допоможе також зберегти їм пільги мешканців забудованої території.

Підтримавши бажання мешканців Бронницької Гуті, сесія Новоград-Волинської райради звернулася з відповідним клопотанням до компетентних органів.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На радість лускунчикам

Три роки тому Асоціація багатопітних сімей Донецчини започаткувала акцію з висаджування у містах дерев волоського горіха. Як вважав голова асоціації Євген Терехов, кожного родина має виростити «своє» дерево — як символ міцності роду, заплоруку його здоров'я і долі.

Мічурін називав плоди горіха хлібом майбутнього. З'являючись три роки п'ять разів на тиждень, людина продовжує собі життя на сім років. У цьому дереві приховано якийсь містичний зміст — недарма і людський мозок нагадує горіхове ядро.

На знімку: ініціативу асоціації підтримує Валдим Писарев, який висадив волоський горіх біля Донецького театру опери та балету.

Донецьк.

Перехрестя

Провінція

Правило дрючка

Пригадуєте, як колись, за часів «розвиненого соціалізму», було весело в наших гастрономіях? З самісінького ранку в кожному — як на аркалі. Люди, переважно пенсіїного віку, сидять на підвіконнях, стоять купками неподалік прилавків, жава обговорюють: а що, молявся, сьогодні можуть «викунити»? За розмовами час спливав легко і непомітно, десь під обід уже шикнується довга й цільна черга, спалухають дискусії на тему «А вас тут не стояло!»

Про черги ми, дякувати Богові, забули. Товарів в магазинах — на будь-який смак, були б гроші. А от у Рівному славу традицію все-таки відродили. З раннього ранку на проспекті Миру біля харчового комплексу збирається люда в очікуванні... бочки з молоком асортименту «Зоря», очолюваної героєм союправі Володимиром Плотнішником. Рівненський міський молокозавод ледве живить, його молоко удень зі свічкою не знайдеш, та й дорожче воно за бочкове удай.

Двоколісна ємність з агрофірми чомусь прибуває завжди із запізненням, тоді шодня на тротуарі відбуваються спонтанні засідання, точніше «заставлення» клубів за інтересами. Лають сучасну владу, смують за «великим і неперорним», дискутують про політику й мораль.

Аж ось і вона, бочка. Народ по-солдатському шикнується в чергу, продавця одягає халат — і тільки сліпки відважуються.

Та раптом помічаю, що на бочку вилазить водій, відкриває кришку і починає колотити всередині грубецьким, не дуже чистим, дрючком — «розбавляє сметану». Клікає санітарію? Безглуздо. Тим більше, що на бочці чорним по білому написано: «Застереження після кін'ятіння». Та хіба всі прислухаються до жерем'я?

На жаль, дедалі частіше масло, сир, сметану, те саме молоко реалізують за величезно демократичними правилами: у селах — вздовж автошляхів, на ринках — просто із землі, бо місце за прилавком не кожному по кишені. Як тут вберегти від інфекційних хвороб? Кип'ятити і масло, і сметану?

Певно, дотримання санітарних вимог не скоро стане золотим нормою нашої торгівлі. Натомість бездумно від правил дрючка: як не впливають на гарячому, то не навчаться.

Рівне.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

ФРАЗА «Спіймати таксі» вже давно втратила свою актуальність. Сьогодні таксі самотньо стоїть на узбіччях міських доріг, очікуючи на пасажирів, або курсує по місту, повільно проїжджаючи повз натовп, котрий сумним поглядом проводжає його, хоч і не кишить... А погляд таксиста хоч і не такій замерзлий, але так само печальний.

Сьогодні у Києві чотири таксопарки. Третій і четвертий — ледь жевріють, а перший і другий ще не відкинули відчайдушних спроб жити за нових умов постсоціалістичного капіталізму.

Незважаючи на брак грошей, мешканці столиці користуються автомашинами аж ніяк не рідко, зможли б забезпечувати планом таксопарки, що залишилися в живих. Ось лише перевагу віддають

«приватників», який бере не набагато дешевше, а з ним можна сторгуватися. Займаються місським візництвом нині всі, хто не ледачий. Без податків, без плану на виручку, без знання міста і часто-густо на державному бензині. Відмінний бізнес! Такі ж зупиняють або «нові українці», або ті, передусім молоді жінки, на кого виллинуло повідомлення про чергову жертву попутного транспорту.

З 90-ро року таксопарки практично не оновлювалися новими автомашинами. Лагодити машини нема кому, тому що майстри з парків пішли і «калімляють», знову-таки без жодних податків, заробляючи сталу копійчину. Таксист змушений за власні гроші купувати запчастини і самі їх встановлювати.

Ті, кого романтично оспівували в кіношедеврах 70-их як людей вельких і говірких, завжди ладних допомогти провінціалам у великому місті, сьогодні похмури, відлуккувати та розлучені. За місяць таксист не заробляють і 100 гривень, попри все вони повинні злати ви-

ручку, яка в декілька разів перевищує цю суму.

Голова правління першого таксопарку Світлана Фесенко розповідає без усього оптимізму:

— У місті стільки проблем, що наші здаються мізерними на їхньому тлі. Тому розраховуємо лише на свої сили. Сподіваємося, що не вимремо остаточно, дочекаємося уваги міського керівництва та прийняття законів, які захистять наші права і якщо не позбавлять від автоконкурентів, то хоч би дозволить з ними боротися.

Але бувас і на нашій вулиці свято. Ось у грудні, уперше за 6 років, наш парк закупив 10 нових автомашин. Дай Боже, щоб на них було кому працювати.

Ми жадаємо бачити Київ-2000 гарним і сучасним, справжньою європейською столицєю. Чи не здається вам, що останнє словосполучення співвідноситься з поняттям, з якого не можна виключити такий швидкий, зручний і безпечний вид транспорту, як таксі?

Яна СТАДІЛЬНА.

У номер

• Запоріжжя

Чотири мільйони за шість дів

На шість дів раніше виведено з планового ремонту й підведено до енергосистеми України 6-й блок Запорізької атомної станції. Відтепер із шести блоків АЕС працюють п'ять, а на другому енероблоку триває плановий ремонт.

Дострокове завершення ремонту дасть змогу додатково отримати товарної продукції (за 6 дів) майже на 650 тисяч гривень. За словами голови Запорізької облдержадміністрації В. Чистякова, це позитивно позначиться на зростанні обсягів промислового виробництва підприємства області, бо їх зменшення у січні—лютому на 6,6 відсотка значною мірою пояснювалося ремонтами енергоблоків ЗАЕС.

• Херсон Вата з льону

Перші тонни медичної вати з... льону випустила Генічеська прядильно-ткацька фабрика. Принцип нової технології очищення лубяних волокон запропонували науковці Херсонського індустріального інституту.

Як повідомив проєктор інституту Георгій С. Карібеков, такі очищення здійснювалося без застосування хімічних реактивів — методом гідроакустичного удару. Це дозволяє одержати конкурентоспроможну продукцію, дешевіше її. Випадно, що генічеські текстильники, потрапивши в економічний щейтот, знайшли можливість оживити виробництво, дотримавшись необхідне устаткування за межами області. А проблем із сировиною не буде, якщо врахувати, що льон поширений у країні.

• Одеса Справа самих хліборобів

Хоч і бракує коштів на придбання пального й добрив, хлібороби Одещини нині ведуть роботи в полі значно організованіше, швидше, ніж торік. Особлива увага озимим культурам: від Дунаю до Південного Бугу їх підживлюють. У Саргатському районі, де озимина зайняла 43 тисячі гектарів, тобто на 10 тисяч більше, ніж торік, її вирішено підживити ефективним прикормом способом. Першими справилися з цим у КСП «Світанок» та «Батьківщина».

У хорошому темпі йде сіявка ранніх зернових та бобових, водночас механізатори готують ґрунт під пізні культури. А на виноградних плантаціях фактично закінчили обрізувати лозу. Землероби, схоже, усвідомили, що тільки запляну власним старанням можна вивести село зі скрути.

• Львів «Голими руками» не візьмеш

В обласному центрі відбулися навчання місцевих підрозділів міліції та Національної гвардії, спеціалізованих «Беркут» і «Сокіл», у яких взяли участь понад тисячу чоловік. Злочинний світ нині добре підготовлений і озброєний, і «голими руками» без спеціальної підготовки його не візьмеш. А небезпека чатує поряд.

Як зазначив на прес-конференції начальник управління внутрішніх справ у Львівській області генерал-майор Богдан Романюк, останніми місяцями було викрито дві банди, відстежено 20 злочинних груп, торік вилучено дві тисячі стволів вогнепальної зброї.

Убито власного кореспондента газети «Київские ведомости» в Луганській області Петра Шевченка. Хто наступник?

На прес-конференції у видавничій «Преса України» колегії Петра Шевченка стверджували, що він був носієм якоїсь важливої інформації. Власкор не довів до газети.

13 березня його знайшли повислим — у закинутий котельню на віддаленому півострові, куди не кожен кишинянин знає дорогу. Напередодні, приїхавши до столиці, журналіст зустрівся на вокзалі з газетним кур'єром. Пообіцяв бути в редакції по обіді. Потім його довго розшукували. А на рапиді вже на мертвого лише через добу. Документи та обручка були при ньому.

Ця трагедія зіграна з несподіваними протиріччями. Ті, хто спілкувався з Петром Шевченком незадовго до смерті, свідчили, що власкор був чимось стурбований. Проте версію щодо суїциду вони відхиляють. «Київские ведомости» розпочали власне розслідування загибелі П. Шевченка.

Колеги оцінили факт убивства Петра Шевченка як черговий виклик усім журналістам — усе більш безправним та незасхищеним. А надто обізнаних захищати невиділяно.

«... Ви на мене, Кармалюка, всю надію майте...»

10 березня громадськість відзначила 210 років від дня народження народного месника

Його ім'я овіяно легендами. Історія донесла лише скупи відомості біографії: народився у кріпакській родині. З юних літ не корився панській сваволі, захищаючи свою гідність і селян. За наказом пана двадцятип'ятирічного Кармалюка, батька трьох маленьких синів, віддали у солдати. Він потрапив до 4-го уланського полку, розквартированого в Кам'янці-Подільському. Там воякувально познайомився з Денисом Хроном, який став йому спільником й побратимом. Разом вони й втекли з гарнізону.

Так на початку 1813 року на Поділлі виник селянський партизанський загін, який нападів на багаті садиби, і все здобуте роздавав убогим і знедоленим. За народним переказом Кармалюка поважали не лише повстанці, але й селяни, котрі переховували ватажка та його друзів від переслідувачів.

Повстання під проводом Кармалюка охопило значну частину Літинського, Летичівського та Проскурівського повітів Подільської губернії. У ньому брали участь селяни, сол-

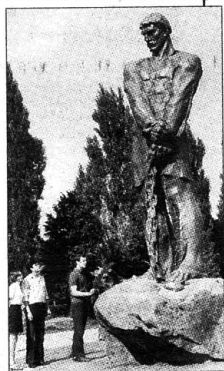
дати-віткати, містечкова біднота.

Декілька разів його заарештовували, тричі засилали до Сибіру на каторжні роботи. Але він втік навіть звідти.

З 1832 року селянський рух під проводом Кармалюка поширився вже на Волинь та Київщину. Лише підступна куля, яку послав із засідки шляхтич А. Рудковський 10 жовтня 1835 року зупинила серце народного месника.

Юлія ДРґЗЬ.
На знімку: пам'ятник Устиму Кармалюку в м. Ле-

Пам'ять

Тичені Хмельницької області.
Фото (ДІНАУ-Україноформ).

Кароль, що любив Україну

Нинішнього року видатному польському композиторові і піаністові Каролу Шимановському виповнилося 611 років.

Народився талановитий музикант у селі Тимошівка, нині Кам'янського району Черкаської області. Тут, серед лісів, гаїв, де сам вітер виспівував українські пісні, пройшло його дитинство і юність. Вихавши після жовтневого перевороту 1917 року до Польщі, Кароль упродовж 35 років не поривав зв'язків з рідною Тимошівкою, Україною, котру любив синівською любов'ю. У найвідатніших його творів — операх «Хайт», «Кароль Роджер», балеті «Горині», у симфоніях, скрипкових концертах і в сонатах мрійливим лейтмотивом зостається українська музична тема, близька композиторові з дитинства.

Пам'ять про Кароля Шимановського, гордість польської музичної культури і чудово людини, досі свято бережеться у Тимошівці. До сільського Будинку культури, де ентузіастами оформили музейні кімнати з рідкісними реліквіями початку століття, щороку приїжджає чимало гостей з різних міст України і Польщі.

Лілія ТИТАРЕНКО.

Підземні сліди війни

Останки двох невідомих воїнів — солдата і офіцера — знайдено на території Вадимської середньої школи Каланчацького району. Тут під час земельних робіт натрапили на полеглих у роки минулої війни.

Як повідомив голова Червонокабанської сільради С. Шанько, фактично припускають, що воїни загинули у перші місяці бойових дій на території області 1941 року. Ймовірно, захисників рідного краю накрило землетрусом, коли вибухнули снаряди. Солдат так і залишився у касі, мав при собі патрони, гранати, термометри й навіть голки та нитки. В офіцера збереглися портфель, кобура від пістолета.

Спроба прочитати текст документів із солдатського медальйона не увінчалася успіхом. Воїнів поховано з пошестями на братському кладовищі недалеко від станції Вадим.

Іван КАЛІНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Отакої!

Перші моржі у Чорному морі

ють імунітету до людських хвороб), надягає маску. В океанаріумі «Акваріум», окрім двох недавно прибулих моржонат, — 4 морські котички, 4 сивучі, 2 гренландські тюлені, 2 афаліни, 1 белуга і 6 бакланів.

Фото С. СВІТЛИЦЬКОГО (ДІНАУ-Україноформ).

Книжкова полиця

Що не село — то «Воля»

У ЛУЦЬКОМУ видавничстві «Вежа» вийшов збірник народних легенд і переказів Північної Волині і Західного Полісся під назвою «Золота скриня», впорядкований керівником Полісько-Волинського народознавчого центру, професором Волинського державного університету Віктором Давидюком і доповнений чудовими малюнками місцевого художника Ореста Хмельовського.

У «Золотій скрині» 137 сюжетів, більшість з яких записав у селах Волині Віктор Давидюк. Легенди й перекази — це усна історія Волині. Наша генетична пам'ять, нехай часом і вигадана. Ось хоча б про Дівоцтво... Колишні татари вперлися на Волинь, спалили міста Кременець, Дубно, Луцьк, пограбували і славне Берестечко, завзяли в полон багатьох молодих і вродливих дівчат. Та полонянки волині краще загинути, ніж віддатися бусурманам. В урочищі їх закатували татари і трупами виставили собі переправу через болото. І дотепер це місце люди називають Дівоцтво-греблю. А ще — про немічного діда, який, щоб подати в село сигнал про напад ворогів, запалив сам себе в хаті на хуторі...

Що не село на Волині — то Воля. Галина Воля, Воля Любимівська, Воля Камінська... Зазвичай волями називали поселення, що їх звільняли від податків, оброк.

Справді, збірник «Золота скриня» Віктора Давидюка — своєрідний генетичний код наших волелюбних предків.

Богдан БЕРЕГЕТА.
Волинська область.

Переможця обирає слухач

Радіофестиваль «Пісня року», започаткований Національною радіокомпанією, має вагомий перевагу над іншими музичними імпрезами — його лауреатів визначають радіослухачі не за окремим твором, а за цілорічним доброботом. Слухачьке журі назвало переможцями багатьох відомих майстрів української естрадної пісні, та в цьому списку і чимало молодих виконавців.

Найпопулярнішим співаком року названо Іво Бобула, найкращим серед композиторів — Мар'яна Галенка, серед поетів-піснярів — Валіма Кришченка.

Заключний концерт зірок року вирішено провести в Чернівцях, оскільки це місто має чудові пісенні традиції. Гостей тепло привітали голова Чернівецької облдержадміністрації Георгій

Фестивалі

Філіпчук, мер Чернівців Микола Федорук, президент Національного радіо Володимир Резніков. Переможцям було вручено шінні призи і дипломи.

Потім у студії Чернівецького радіомовлення зірки року спілкувалися через ефір зі своїми шанувальниками, виконували нові твори, відповіли на численні запитання радіослухачів.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

До уваги оптових покупців!

КОНДИТЕРСЬКА СИРОВИНА

КАКАО-ПОРОШОК (США, Німеччина)	2,26 грн/кг
АРАХІС	2,40 грн/кг
ІЗІОМ	2,77 грн/кг
ГЛАЗУР шоколадна	5,17 грн/кг

КОНДИТЕРСЬКІ ВИРОБИ

ШОКОЛАДНІ ЦУКЕРКИ та КАРАМЕЛЬ в імпортній упаковці

СПЕЦІ фасовані

ГОЛОВНИЙ ОФІС:

(044) 462-5737, 462-5769, 462-5770 факс 462-5885

ПРЕСТАВНИЦТВА:

КИЇВ 244-0442, 266-3206, 413-9496, Львів 42-6268, Чернівці 5-8058,

Херсон 2-9977, 2-5021, Вінниця 27-9734, Луганськ 52-0131,

Миколаїв 35-6503, Дніпропетровськ 47-7849, Донецьк 95-0190

KIA MOTORS
с 1.03 по 30.03.97
скидка 3%

Теперь слово за "КИА"!
Тел. (044) 221-6622, 221-6723

KIA KIA MOTORS

AUTO TRADING

Львівська міська рада
у ГАЙ МІД
Україні

Оптовая и мелкооптовая торговля

HSP
для карбюраторных, дизельных и турбодизельных моторов

Росфосовка
в 5-литровые канистры.
Стоимость
одной канистры —
15 гривен.
Сертификат
УКРСПРОНАФОТОСЕРВИС.

Тел. 228-86-17, тел./факс 228-00-76, УКРСПРОНАФОТОСЕРВИС.

ROSSTOK

- * счетчики учета электроэнергии одно- и трехфазные (активные, реактивные)
- * кухонные комбайны
- * электромясорубки
- * электромиксеры
- * электрокофемолки
- * сепараторы-маслобойки

Завод-изготовитель

Тел.: (044) 441-44-56; 446-11-30, 441-44-89.
Факс (044) 484-51-08.
Киев, 6-й Лепсе, 4.

ТУРБОКОМПРЕССОРЫ
ПОРШНЕВЫЕ ГРУППЫ
ТОПЛИВНАЯ АППАРАТУРА
КОЛЕНВАЛЫ

ЧП «СПАРК», Киев,
вул. Чапаєва, 3а (Борщаголова)
Тел./факс: (044) 474-1177

Загальними зборами засновників прийнято рішення про зменшення розміру статутного фонду «ТОВ «ШАРМ».

Претензії кредиторів приймають протягом місяця.

Арбитражний суд Донецької області возбудив дело № 6-1-56 от 27.01.97 о банкрутстве ЧП «Новые технологии» (343206, Донецкая область, Славянск, ул. Урицкого, 3, кв. 2; р/с 3468560 в Славянском отделении Укрспомбанка, МФО 334226).

Просим кредиторів в місячний срок обратитись по адресу: 340105, Донецк, б. Пушкіна, 34.

Арбитражний суд Кіровоградської області (316000, Кіровоград, вул. Лунинського, 29) порушив справу про банкрутство: ЗАТ «Автобаз-14» (317652, Кіровоградська обл., Голованівський р-н, с/т Побузьке, вул. Задарська, 1; р/р 281101 в АПБ «Авель» с/т. Голованівська, МФО 323431), справа № 964/3;

ВАТ «Побузький феронікельовий завод» (317652, Кіровоградська обл., Голованівський р-н, с/т Побузьке, р/р 467512 в АКБ «Україна» с/т. Голованівська, МФО 323345), справа № 963/3;

Голованівський АТП-13539 (317640, Кіровоградська обл., Голованівський, вул. Максимовська, 5; р/р 425101 в АКБ «Україна», с/т. Голованівська, МФО 323345), справа № 925/3.

Претензії кредиторів і заяви мовливих санаторіїв приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Информация об эмиссии акций АБ «Аппонж» пятого выпуска

1. Характеристика эмитента

Акционерный банк «Аллоонж» зарегистрирован Национальным банком Украины 29 января 1993 года.

На 12 марта 1997 года зарегистрированный и полностью оплаченный уставный фонд банка составляет 620.000 грн.

Высшим органом управления банка является общее собрание акционеров. Управление текущей деятельностью банка осуществляет правление банка.

Председатель совета банка — Сергиенко Игорь Владимирович, председатель Правления АБ «Аллоонж».

Председатель Правления банка — Стадник Андрей Павлович, образование высшее экономическое, стаж работы 7 лет.

АБ «Аллоонж» расположен по адресу: 252023, Украина, Киев, ул. Шота Руставели, 5.

2. Описание деловой активности эмитента

Основная финансовая политика АБ «Аллоонж» — надежность, прибыльность и высокое качество предоставляемых услуг. Целью деятельности банка — содействие развитию товарно-денежных отношений в Украине через расширение спектра банковских услуг, поддержку различных форм предпринимательства и частного бизнеса, привлечение отечественных и иностранных инвестиций, развитие экономических связей с другими регионами и государствами.

Экономические нормативы, установленные Национальным банком Украины, выполняются.

Баланс АБ «Аллоонж» по состоянию на 4 января 1997 г. (грн.)

АКТИВ	
1. Корсчета в НБУ	6 449
2. Кредиты, выданные банком из них:	
долгосрочные	16 818
краткосрочные и прочие	589 280
3. Основные средства и капиталовложения	70 114
4. Дебиторы	32 858
5. Расходы будущих периодов	21 022
6. Отложенные средства за счет прибыли	9 344
ПАСИВ	
1. Уставный фонд	620 000
2. Резервный фонд	6 105
3. Другие фонды	71 845
4. Расчетные и текущие счета клиентов	24 273
5. Кредиторы	5 584
6. Доходы будущих периодов	8 734
7. Прибыль	9 344
Баланс	745 885

ПАСИВ	
1. Уставный фонд	620 000
2. Резервный фонд	6 105
3. Другие фонды	71 845
4. Расчетные и текущие счета клиентов	24 273
5. Кредиторы	5 584
6. Доходы будущих периодов	8 734
7. Прибыль	9 344
Баланс	745 885

3. Данные о пятой эмиссии

Общим собранием акционеров АБ «Аллоонж» (протокол № 23 от 12 марта 1997 года) принято решение о пятой эмиссии акций на сумму 14.380.000 гривен. Планируется выпустить простые именные акции в количестве 14.380.000 штук номиналом 1 гривна.

Серия и порядковые номера акций: серия V-A, с 000.001 по 14.380.000.

Форма выпуска — бумажная, с выдачей сертификатов акций.

Финансовые средства, полученные от размещения акций пятой эмиссии, будут использованы для дальнейшего развития банка, укрепления его положения на рынке, наращивания масштабов банковской деятельности, обеспечения безусловного соблюдения экономических нормативов.

Простые именные акции пятой эмиссии размещаются в свободной продаже среди юридических и физических лиц Украины в соответствии с действующим законодательством по курсу.

Арбитражний суд Житомирської області (262014, Житомир, вул. В. Берднівська, 25) порушив справу про банкрутство: спільного підприємства «Семіко» (Житомир, вул. В. Берднівська, 9; р/р 609759 в головному відділенні «Промісбанк» Житомира), справа № 7/50 «Б»;

ТОВ «Плаловськ» (Житомир, вул. Пушкінська, 44; р/р 467027 в акціонерному банку «Інко», справа № 1/54 «Б»;

ТОВ «Брізг» (Житомир, вул. Баранова, 77; р/р 467950 в житомирській філії комерційного банку «Приватбанк»), справа № 1/53 «Б»;

АТЗТ «Експлоатмонтаж» (Житомир, площа Перемоги, 10; р/р 2467368 в головному відділенні «Промісбанк» Житомира), справа № 348 «Б»;

прийнятого підприємства «Довагір» (Житомир, вул. Шевченка, 107, кв. 188; р/р 468135 в АКБ «Укрспомбанк»), справа № 3/49 «Б»;

спільного українсько-польського підприємства «Троянськ» (Житомир, вул. Космонавтів, 66; р/р 604904 в АК АПБ «Україна» Житомира), справа № 2/66 «Б».

Згідно з планом розміщення акцій, затвердженом Національним Фондом державного майна України від 12.02.97 р. № 153, керуючись «Положенням про застосування способів приватизації майна державних підприємств у ДАК «Центрприват» Міністерства України з 04.03.97 р. у 50-денний термін буде проведено публічний продаж акцій.

Арбитражний суд Миколаївської області (327000, Миколаїв, Будинок рад. пл. Леніна, 1) порушив справу № 1126/1 про визнання банкрутом Арбузницького підприємства «Рабінгрозпроектмонтаж» (юридична адреса: 329530, Миколаївська область, с/т. Арбузінка, вул. Учительська, 7; розрахунковий рахунок 000569608 в Арбузницькому ОР АК АПБ «Україна», МФО 326256).

Претензії мовливих кредиторів і заяви санаторіїв приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Олений бал

Без перебільшень, яскравим карнавалом можна назвати традиційний міжнародний турнір «Кубок Деріюгін» (щороку раз у разі Гран-прі), який відбувся в Палаці спорту столиці України.

Теплі слова відносності за багаторічне служіння українському спортові на адресу президента національної федерації художньої гімнастики, видатного тренера Альбіни Миколаївни Деріюгін сказав, відкриваючи турнір, голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

А потім був концерт. Присутніх піснями радували кумири української молоді Наталя Могилевська, Олександр Пономарьов, Юрко Юрченко, вихованки школи Деріюгін.

Цікаво і захоплююче пройшли й самі змагання. Блискуче виступила бронзова медалістка Олімпіади-96 в Атланті, олестка Олена Вітриченко. Вона виграє Кубок Деріюгін. Олена була кращою в трьох видах з чотирьох — обруч, булави, стрічка. Лише у вправах із скакалкою її трішки випередила відома Олена Отришко з Білорусі.

На знімку: знамениті мамі й доньки — Альбіна Деріюгін, Ніна Вітриченко, Олена Вітриченко, Ірина Деріюгін. Фото Володимира РАСЧЕРА.

І на трибунах густо. І результативність нормальна

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 24-й тур.
ФК «Черкаси» — «Динамо-2» 1:2. Огарін, 79 — Шапенко, 11, 15. **«Металіст» — ЦСКА-2** 1:0. Хруслів, 34, з пенальті. **«Металург» Н — «Хімік» С** 2:0. Топієв, 25, Чирва, 61. **«Поліграфтехніка» — «Металург» Д** 0:0. «Кристал» — «Нафтовик». 0:1. Ліпінський, 5. **«Буковина» — «Явір»** 2:0. Голованук, 30, Тодар, 43. **«Сталь» — «Шахтар»** 3:1. Ароф'єв, 1, 53, Моргунів, 30 — Діж, 78, з пенальті. **«Зоря» — «Металург» М** 2:1. Чалмаєв, 36, Мор, 40 — Пінчук, 43, з пенальті. **«Верес» — ФК «Львів»** 0:1. Павліш, 43. **«Волинь» — «Закарпаття»** 2:0. Ковалюк, 25, Гуменик, 74. **СК «Одеса» — «Поділля»** 1:3. Гецко, 23 — Брунджадзе, 39, Іванюк, 52, Гаврилюк, 90. **СК «Миколаїв» — «Хімік» Ж** 3:0. Пономаренко, 20, 37, 73.

«Полісся» 1:5. ФК «Черкаси» — 1:3. **Чемпіонат країни. Вища ліга. 17-й тур.**
«Крибаса» — «Прикарпаття» 1:1. 6000. 0:1. Зуєнко, 4, 1:1. Плотко, 79. **«Торпедо» — «Дніпро»** 1:3. 8000. 1:0. Зубченко, 21, 1:1. Шаран, 27, 1:2. Полюхінський, 64, 1:3. В. Кіосіан, 78. **«Ніва» Т — ЦСКА** 0:0. 5000. **«Шахтар» — «Металург»** 4:2. 11 000. 0:1. Курієнко, 16, 1:1. Похверієв, 28, 2:1. Шалаєв, 45, 2:2. Полтавцев, 58, 3:2. Похверієв, 61, 4:2. Ателкін, 63. **«Кремень» — «Зірка-НІБАС»** 1:0. 7000. Федюков, 80. **«Карпати» — «Таврія»** 1:1. 7000. 1:0. Полюхінський, 8, 1:1. Г. Куденко, 19. **«Ніва» В — «Ворскла»** 2:4. 7000. 0:1. Чуйченко, 12, 0:2. Ляко, 18, 0:3. Омельченко, 42, 1:3. Шевченко, 61, 1:4. Омельченко, 69, 2:4. Шевченко, 67. **«Динамо» — «Чорноморець»** 2:0. 15 000. 1:0. Ребров, 36, з пенальті, 2:0. Ребров, 57, з пенальті. На 57-й хвилині з поля був виключений одесит Похверієв (фол останньої напів).

«Динамо» — «Ворскла» 3:2. «Дніпро» — 31. «Шахтар» — 30. **«Чорноморець»** — 29. **«Зірка-НІБАС»**, «Карпати» — по 25. **«Таврія»** — 23. **ЦСКА**, «Ніва» Т — по 21. **«Металург»** — 19. **«Прикарпаття»** — 18. **«Торпедо»** — 17. **«Кремень»**, «Крибаса» — по 15. **«Ніва» В** — 10. Цей тур у всіх відношеннях був привабливішим від попереднього. По-перше, було забито чимало — 23 м'яч. Отже, із 66 тисяч глядачів, які спостерігали його подорож, львів, тільки п'ять тисяч уболівальників у Тернополі трішки нудували, бо там усе закінчилося нульовою нічиєю.

Схоже, що вінницька «Ніва» вже не впливає на поверхню. Вона зазнала одинадцять поразок і загрузла в аутсайдерському болоті. А «Ворскла», яка обіграла вінничан на їхньому полі, зберігає за собою друге місце в турнірній таблиці. Хоча на цю позицію, мов голоти, виступає, кидують ласі погляди футболісти «Дніпра» і «Шахтаря» — учасники майбутнього травневого фіналу Кубка країни. Як бачимо, окрім кубкових сподівань, вони плекують і честюлюбні «срібні» напід.

Дніпропетровці, які грали в Запоріжжі проти місцевого «Торпедо», виявили ще й волю до перемоги. Донеччани в гострій боротьбі зламали опір «Металурга». Запоріжжя, які перебувають на місці, що явно не відповідає потенціалу команди, грали рівно з вогником. Але аргументи господарів виявилися вагомими. В їхньому складі останнім часом особливо відно виступав форвард молодіжної збірної Грузії Михайло Похверієв.

Найбільше глядачів того дня зібралось на київському стадіоні «Динамо». Це б пак, то був перший офіційний матч команди під керівництвом Валерія Лобановського. Можливо, хлопці-донецькі, пам'ятаючи про це, трохи хвилювались. Певні користувачі у гру внесли зміну. Слід віддати належне футболістам «Чорноморця», які дуже грамотно оборонялися (удово діяв їхній воротар Сергій Долганський) і напоручд гостро контратакували. Найближче до успіху одесити були на 20-й хвилині, коли Віктор Мгилінець сильно пробив по порожніх воротах донецьків. Та в останню мить господарів врятував Віталій Косовський.

Але з цілому перевага «Динамо» за багатьма компонентами була незалежною. Холоднокровно і майстерно реалізував пенальті лідер серед бомбардирів чемпіонату Сергій Ребров. Тепер на його рахунку — 14 м'ячів.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Стартував черговий чемпіонат Росії. З перемоги — 5:0 — над «КамАЗом» (Набережні Човни) розпочала змагання владикавказька «Алания». Три м'ячі на рахунок українського форварда Івана Гіца. Закарпаття, з усього видно, перебуває в хорошій формі. То може, варто було б звернути увагу на наступного тренера національної збірної України?

Гандбол. Жінки. Відбірковий матч чемпіонату світу. Україна — Греція — 30:17.

Хокей. У третьому матчі серії плей-оф чемпіонату СЕХЛ київський «Сокол» поступився вдома (в овертаймі) різницею клубові «Оніорс» — 1:2. Але наступного дня кияни знову переконалих ривань — 10:4. Рахунок серії став 2:2. Доля золотих нагород вирішиться в п'ятій зустрічі.

Реклама

Міжнародні Авіалінії України
Ukraine International Airlines

ВЕСЕННІЕ ТАРИФЫ
 (туда и обратно)

Амстердам.....	\$ 350.00
Франкфурт.....	\$ 350.00
Лондон.....	\$ 379.00
Париж.....	\$ 369.00
Вена.....	\$ 300.00
Мюнхен.....	\$ 285.00
Брюссель.....	\$ 285.00
Цюрих.....	\$ 285.00
Барселона.....	\$ 390.00
Берлин.....	\$ 300.00
Рим.....	\$ 285.00

НА КАЖДОМ РЕЙСЕ ПО ЭТОЙ ЦЕНЕ ТОЛЬКО 10 КРЕСЕЛ. ПУТЕШЕСТВИЕ ДОЛЖНО БЫТЬ ЗАВЕРШЕНО ДО 15 МАЯ. ТАКСЫ НЕ ВКЛЮЧЕНЫ.
ТЕЛ. 2166730/2218380

ГАРМОНИЯ В НЕБЕ
 Программа и бронирование
 тел. 2166730-2218380 тел. 224-4521
 тел. 2166730-2218380 тел. 224-4521

“Концерн Укртара” реализує:

1 Стекло строительное:			
- стекло оконное 3 мм, 1600 x 1300	4,04		
- стекло оконное 4 мм, 1600 x 1300	5,34		
- стекло узорчатое 5 мм, бесцветное	5,30		
- стекло узорчатое 5 мм, цветное	6,1		
- стекло армированное 5,5 мм, бесцветное	9,3		
- стекло армированное 5,5 мм, цветное	13,6		
- стеклоблоки 194 x 194 x 98	1,58		
2 Упаковка:			
- мешки бумажные 4-х слойные	0,63		
- мешки полипропиленовые	0,70		
- д/сахара 57 x 95	0,70		
- мешки полипропиленовые д/муки 55 x 105	0,70		
3 Продукты питания:			
- крупя ячневая	0,65		
- макаронные изделия	0,91		
4 Химическая продукция:			
- сода кальцинированная	300		
- силикат натрия	296		
5 Промышленное оборудование:			
- лампы накаливания 220 В, 60-100 Вт	0,31		
Ящики:			
№ ящика	№ ящика		
1 14 для винных бут.	12 бут. Ем. 0,7 л	342-253-306	1,15
2 38 для водочных и коньячных (206ут.)	1,61		
3 35 шампан. (12 бут. Ем. 0,75 л)	1,45		
4 34 табачных изд. 615-365-315	1,00		
5 кондитерский:			
16 380 x 285 x 190	0,68		
14 380 x 285 x 142	0,62		
17 380 x 285 x 228	0,74		
6 24 мясн. консервы 380 x 228 x 217	0,59		
7 4 под рыбу 800 x 250 x 200 обаякой (2105 x 225)	1,01		
	0,54		
	1,55		
8 9 макаронный 20 кг. 380 x 285 x 266	0,794		
9 18 ячн. корб. 630-320-340	1,336		
булгурчатая прокладка	63		
10 7 под маргарин 380 x 253 x 237	0,675		
Технологическая тара:			
№ ящика	№ ящика		
11 4 фасов. масла слив. 380 x 200 x 200			0,493
12 8 шампан. (12 бут.) 410 x 308 x 340			1,001
13 бумага для гофр. Б-3			900
14 Гофрокартон Т22 формат 1020-2200 кл.2			889
15 Гофрокартон технический формат 1200-2200			650
16 Бумага газетная марки Б вага 1 к.м.—48 гр. фор. 60, 64, 126, 168 см.			1231
17 Бумага писчая № 1 марка В фор. 1 к.м.—63-70 гр. вага 1 к.м.—63-70 гр.			1995
18 Картон хром-эрац немелованный М-1-1 сорт, (толщ. 0,35 - 0,7)			1172,0
19 Бумага туалетная в рул. 0,240 гр. Артикул 13105509659 (48 шт. в упаковке)			0,33

Все цены указаны в гривнях.

г. Киев, ул. Володарского, 3. Тел. (044) 274 31 53, 216 20 24, факс (044) 274 70 69

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник —
 Верховна Рада
 України.

252019, м. Київ-19,
 вул. М. Грушевського, 5.
 Газета виходить
 з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
 Редакція: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕХЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
 252047, Київ-47,
 вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-33;
 телефонска — 224-72-34; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
 ☎ Рукописи не повертаємо.
 ☎ Лікування з читачами — тільки на сторінках газети.

☎ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідає замовник.
 ☎ Редакція не закликає підписувати авторів публікацій.
 ☎ За точність викладених фактів відповідальності несе автор.

Газета виходить 5 разів
 на тиждень
 (крім неділі
 й понеділка)
 українською
 і російською мовами.
 Індекс 60955.
 Тираж 289992.

Комбінат друку
 видавництва «Преса
 України».
 252047, Київ-47, проспект
 Перемоги, 50
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
 Зам. 0311047.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання —
 КВ № 1 від 26.05.1994 р.